

ADVIES VLAAMSE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING

Advies inzake het besluit van de Vlaamse regering van 28 februari 2003 houdende voorlopige vaststelling van een herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen

A. Samenvatting van het dossier

A.1. Situering

In het zomerakkoord van 21 juni 2002 heeft de Vlaamse regering beslist om het huidige Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) versneld uit te voeren en een tweede RSV voor te bereiden waarbij op verschillende sporen zal worden gewerkt:

- in een eerste spoor worden enkele specifieke knelpunten inzake wonen en werken weggewerkt;
- het tweede spoor betreft een meer algemene evaluatie van het RSV en kan resulteren in een bijstelling van het RSV (RSV-bis);
- uiteindelijk zal via het derde spoor in 2007, mede op basis van een wetenschappelijke evaluatie, een volledig hernieuwd RSV (RSV II) worden opgemaakt.

Het voorliggende dossier heeft betrekking op het eerste spoor.

De Vlaamse regering heeft op 28 februari 2003 na de adviezen van de SERV, MiNa-Raad en VLACORO, een herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorlopig vastgesteld. Na de fase van openbaar onderzoek dient Vlacoro nu de bezwaren en opmerkingen alsook de adviezen van provincieraden, gemeenteraden, SERV, MiNa-Raad en aangewezen administraties en instellingen op deze voorlopig vastgestelde herziening van het RSV te bundelen en te coördineren en daarover een gemotiveerd advies uit te brengen aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering (artikel 20, §6 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (decreet Ruimtelijke Ordening).

A.2. Inhoud van de herziening

A.2.1. Bijstelling van de 60/40-verhouding

De implementatie van de 60/40 verhouding wordt bijgesteld omdat er problemen rezen bij gemeenten die slechts deels gelegen zijn in het stedelijk gebied. De berekening van deze 60/40-verhouding was gebaseerd op de cijfers van het bestaande woningbestand in 1991 binnen de administratieve grenzen van fusiegemeenten die in het RSV geheel of gedeeltelijk tot de stedelijke gebieden behoren (de stedelijke gebiedsgemeenten). De toepassing van de 60/40 verhouding in het RSV werd echter geënt op de (toekomstige) planologische afbakening van de stedelijke gebieden. De totale oppervlakte aan stedelijke gebieden is echter kleiner dan deze van de stedelijk gebiedsgemeenten. Dit maakt de opdracht om ook in de loop van de planperiode (tot 2007) 60% van het aantal bijkomende woningen binnen het stedelijk gebied te lokaliseren moeilijker dan oorspronkelijk de bedoeling was. Door de voorgestelde wijziging wordt de 60/40 verhouding nu in het RSV toegepast op dezelfde administratieve basis als deze waarop deze verhouding destijds berekend werd. Deze wijziging brengt de concrete taakstelling voor stedelijke gebieden terug op het niveau zoals het oorspronkelijk was bedoeld, met name de verhouding tussen het aantal woningen van stedelijke gebieden en van het buitengebied stabiel houden in vergelijking met 1991.

A.2.2. Selectie van Beringen als kleinstedelijk gebied van provinciaal niveau

Naar aanleiding van het structuurplanningsproces in de provincie Limburg kwam een fout aan het licht bij de verdeling van de 60/40 verhouding. De gemeente Beringen was in het voorontwerp RSV geselecteerd als kleinstedelijk gebied en haar woningaanbod werd bijgevolg bijgeteld bij het stedelijk aanbod. Bij de definitieve vaststelling werd Beringen niet meer geselecteerd als kleinstedelijk gebied. Hierdoor is de taakstelling voor de wel geselecteerde zwaarder geworden, en dient het aandeel voor het buitengebied over meer gemeenten (namelijk inclusief Beringen) gespreid te worden. Om dit probleem op te lossen wordt Beringen in de partiële herziening terug opgenomen als kleinstedelijk gebied.

A.2.3. Herbestemde zonevreemde bedrijven niet in mindering van de taakstelling bedrijventerreinen

Bij de taakstelling bedrijventerreinen in het RSV 1997 is geen rekening gehouden met bedrijven die regelmatig vergund zijn, doch niet gelegen in de geëigende zone, zodat bij een planmatige aanpassing van de achterhaalde bestemming deze oppervlakte in rekening kwam bij de toegewezen taakstelling bedrijvigheid, alhoewel er geen nieuw bedrijventerrein werd ontwikkeld.

Middels de partiële herziening wordt hierin verandering gebracht. In het richtinggevend gedeelte van het RSV wordt opgenomen dat in principe alle bestemmingswijzigingen die niet binnen het verweven van functies vallen, in rekening worden gebracht binnen de ruimtebalans bedrijventerreinen en in de ruimteboekhouding. Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid naar bedrijfsbestemmingen, van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1 januari 1994, worden de oppervlaktes niet meegerekend bij de totale geplande toename van 6 964 ha, zoals voorzien in de totale ruimtebalans bedrijventerreinen. Deze oppervlaktes zijn immers niet in de vraag naar bijkomende bedrijventerreinen inbegrepen vermits het bestaande bedrijvigheid betreft.

Ook wordt het bindend gedeelte van het RSV aangepast en bepaald dat de oppervlakte aan bestemde industrieterreinen in plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen ten opzichte van de in de plannen van aanleg op 1/1/1994 bestemde industrieterreinen kan toenemen met een maximum van 7.000 ha (voorheen 6.964 ha) tot een totaal van 62.000 ha.

A.3. Voorgaanden

A.3.1. Advies van Vlacoro van 19 november 2002

Met toepassing van artikel 20, §2 van het decreet Ruimtelijke Ordening heeft Vlacoro op 19 november 2002 een advies uitgebracht over het voorontwerp dat aan de basis ligt van het huidige ontwerp. Dat advies was gunstig omdat de voorgestelde wijzigingen een oplossing bieden voor enkele dringende problemen die men ondervond bij de uitvoering van het RSV inzake de taakstellingen wonen en werken maar mits een aantal voorwaarden

- in het besluit bij de eerste overweging de laatste zin "dat derhalve thans de decretaal geregelde herziening aan de orde is" geschrapt moet worden;
- omwille van art. 22 §1 DRO het best dient te worden nagegaan en aangegeven of er strijdige bindende bepalingen zijn met de reeds goedgekeurde gemeentelijke structuurplannen en de provinciaal ruimtelijke structuurplannen van Antwerpen en West-Vlaanderen;
- de laatste alinea in het voorontwerp als volgt dient te worden gewijzigd: In het deel "Bindende bepalingen in verband met de gebieden voor economische activiteiten", punt 1.2 "Economische knooppunten in het economisch netwerk van het Albertkanaal", wordt in de tweede zin Beringen toegevoegd bij de opsomming van de stedelijke gebieden en geschrapt bij de opsomming van de gemeenten. Het getal 16 wordt vervangen door het getal 15;
- 'alle' zonevreemde bedrijven die hoofdzakelijk vergund zijn op 1 januari 1994, dus ook deze buiten de open ruimtegebieden, niet moeten worden meegerekend in de ruimtebalans.

Ook merkte Vlacoro op 19 november 2002 op dat:

- de procedure van de herziening erg lang is;

- er voor een concrete berekening van de ruimtebalans rekening gehouden moet worden met de sectorale wetgevingen;
- de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur snel moet gebeuren;
- er gezien de snelle maatschappelijke verandering nood is aan een globale evaluatie van het huidige RSV.

A.3.2. Tekstaanpassingen aan het voorontwerp

Het voorontwerp (beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002) is ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering van 28 februari 2003 als volgt aangepast:

- opname in de aanhef van het besluit van de adviezen (en plenaire vergaderingen) met hun datum;
- schrapping van de laatste zin van de eerste overwegende van het besluit, over de vijfjaarlijkse herziening van structuurplannen;
- in de bijlage met de wijzigingen aan het RSV (wijzigingen in het richtinggevend deel): tekstaanpassing in die zin dat alle bestemmingswijzigingen van niet voor bedrijvigheid geëigende bestemmingen naar bedrijfsbestemmingen voor op 1/1/1994 bestaande vestigingen uit de taakstelling voor bedrijvigheid worden gehouden, i.p.v. "wijzigingen van open ruimte bestemmingen naar bedrijfsbestemmingen";
- in de bijlage met de wijzigingen aan het RSV (wijzigingen in het bindend deel): technische tekstaanpassing over de opname van Beringen in de opsommingen van economische knooppunten;
- in de bijlage met de wijzigingen aan het RSV (wijzigingen in het bindend deel): opnemen van een schrapping in het bindend gedeelte (schrapping van de zin in de bindende bepalingen i.v.m. economische activiteiten die de taakstellingen inzake economische activiteiten formuleert in functie van een oppervlaktetoename ten opzichte van de in de plannen van aanleg bestemde industrieterreinen)
- in de bijlage met wijzigingen aan RSV (wijzigingen in het bindend deel): opnemen van volgend onderdeel bij de bepalingen over economische activiteiten: "6. Vertaling van de kwantitatieve opties met betrekking tot economische activiteiten in de ruimteboekhouding. De oppervlakte aan bestemde industrieterreinen in plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen kan ten opzichte van de in de plannen van aanleg op 1/1/1994 bestemde industrieterreinen toenemen met een maximum van 7.000 ha tot een totaal van 62.000 ha."

A.4. Openbaar onderzoek

Over de herziening is een openbaar onderzoek gehouden gedurende 90 dagen van 7 mei 2003 tot 4 augustus 2003. Conform artikel 20 §5 van het decreet Ruimtelijke Ordening kunnen bezwaren en opmerkingen worden bezorgd aan Vlacoro of aan de betrokken gemeente uiterlijk op de laatste dag van het openbaar onderzoek. De gemeente bezorgt de bij haar ingediende bezwaren aan Vlacoro binnen de drie werkdagen na het afsluiten van het openbaar onderzoek, in casu ten laatste op 7 augustus 2003.

Alle bezwaarschriften werden opgenomen in een databank zodat in het advies van Vlacoro ieder bezwaar kan worden geïdentificeerd.

Bij het openbaar onderzoek werden in het totaal 55 bezwaarschriften ingediend door 90 personen. Hierbij werden:

- 7 laattijdige bezwaren ingediend waarvan 3 laattijdig werden overgemaakt door de respectievelijke gemeenten;
- 5 bezwaren ingediend die niet aan de vormvereiste beantwoorden;
- 9 gelijkaardige bezwaren bezorgd ondertekend door 19 personen die in de databank worden aangegeven als "type P1".

A.5. Adviezen

Er werden 38 adviezen (waaronder 3 laattijdige) aan Vlacoro overgemaakt en eveneens opgenomen in de databank.

B. Advies van Vlacoro

B.1. Bespreking van de bezwaren en opmerkingen

De nummers tussen [] verwijzen naar de bezwaarschriften zoals zij opgenomen zijn in de databank.

B.1.1. Niet ontvankelijke bezwaarschriften

Met toepassing van artikel 20, §5 van het decreet Ruimtelijke Ordening houdt Vlacoro geen rekening met laattijdige bezwaren [B51, B52, B53, B54, B55, B57, B59, B60].

Sommige bezwaarschriften worden door Vlacoro als niet ontvankelijk beschouwd omdat zij geen verband houden met de herziening van het RSV, maar betrekking hebben op:

- het opnieuw in overweging nemen van een bouwaanvraag (B2);
- de ligging of bestemming van een bepaald perceel of van meerdere percelen [B3, B4, B11, B12, B20, B21, B22, B23, B24, B25, B26, B26, B27, B28, B29, B31, B33, B38, B40, B48, B49, B56, B58];
- de problematiek van een onteigening [B5];
- een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan [B37, B38, B43, B45].

B.1.2. Ontvankelijke bezwaarschriften

1. De Gecoro van Aalst [B6] heeft grondige bezwaren bij de voorgestelde wijzigingen aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

a. De initiële uitgangspunten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen waarbij er gestreefd wordt naar een trendbreuk voor het bouwen in stedelijke en in open gebieden, worden volgens de Gecoro door de voorgestelde wijzigingen met betrekking tot de 60/40-regeling ernstig uitgehold. Tevens leidt deze wijziging ertoe dat de gewestelijke afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden bijna zinloos worden voor wat de bebouwingsnormen betreft. Eén van de doelen van de afbakening was juist de grens te trekken voor het toepassen van de 60/40 verhouding. Nu stelt men dat elke gemeente die geheel of gedeeltelijk tot het stedelijk gebied behoort, in aanmerking komt voor de 60%-norm. Het regionaal stedelijk gebied Aalst wordt op dit moment duidelijk begrensd door de afbakeningslijn van het stedelijk gebied en de landelijke deelgemeenten maken hier geen deel van uit. Bij in voege treden van de wijziging wordt dit, specifiek voor die 60/40-bebouwingsnorm wel zo. Voor het stedelijk gebied Aalst geldt dit onder andere voor de gemeenten, Baardegem, Herdersem, Moorsel, Meldert, Nieuwerkerken, Erpe-Mere, Liedekerke, enz. Daarbij krijgt men dan voor een stuk nog een scheefgetrokken situatie omdat het aantal resterende buitengebieden enorm verkleint. De resterende 40% bebouwing dient dus in de buitengemeenten die nog overschieten geforceerd te worden. Gesteld kan dus worden dat de voorgestelde wijzigingen lijnrecht indruisen tegen de initiële principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

b. Inzake de voorgestelde wijziging voor de gewenste ruimtelijke structuur Hoofdstuk 111.3 "Gebieden voor economische activiteiten." merk de Gecoro op dat er zich reeds geruime tijd een nood aan duidelijkheid stelt. De principes en doelstellingen van deze wijziging worden dan ook als positief aanzien. De werkwijze wordt evenwel in vraag gesteld. Door de voorgestelde wijzigingen wordt gesleuteld aan de ruimtebalansen, ten voordele van één bepaalde sector. De maatregel geldt daarbij uitsluitend voor bedrijvigheid, waardoor de vooropgestelde oppervlaktes voor bijvoorbeeld agrarisch gebied, in het gedrang riskeren te komen. De Gecoro stelt voor om binnen de vooropgestelde cijfers een verfijning van de voorschriften te voorzien, of binnen de in het RSV voorziene bedrijvigheidszones het pakket voor historisch gegroeide bedrijvigheid uit te breiden. Daarentegen, indien ervoor geopteerd wordt om de voorgestelde werkwijze toch toe te passen, is de Gecoro van oordeel dat dit voor alle sectoren, zoneringen en bestemmingswijzigingen van toepassing moet zijn.

c. Tot slot dringt de Gecoro aan op een versnelde en grondige uitwerking van de nodige werkbare instrumenten om de in het RSV vooropgestelde doelstellingen te realiseren. Dit kan in de toekomst een kwalitatief ruimtelijk beleid stimuleren en problemen vermijden, waardoor een mogelijk frequent terugkerende nood aan aanpassingen van de doelstellingen vermeden wordt.

Vlacoro kan het volgende stellen tegenover de bezwaren van de Gecoro.

a. *Bij de opmaak van het RSV heeft de Vlaamse regering aan de hand van de cijfers van 1991 een vergelijking gemaakt tussen het woningaanbod in de gemeenten die behoorden tot wat ten tijde van de opmaak van het RSV stedelijk gebied kon genoemd worden en het woningaanbod in de gemeenten die toen tot het buitengebied konden gerekend worden. Daaruit bleek dat 60% van de Vlaamse woningvoorraad in het toenmalig stedelijk gebied gelegen was en 40% in het toenmalig buitengebied. Vandaar de bekende 60/40-verhouding.*

Wat bij de opmaak van RSV stedelijk gebied en buitengebied werd genoemd, verschilt echter van wat vandaag stedelijk gebied en buitengebied is. De cijfers van 1991 betreffen administratieve grenzen van fusiegemeenten, terwijl voor de toepassing van de 60/40-verhouding de grens tussen stedelijk en buitengebied genomen wordt die middels afbakeningsprocessen wordt vastgelegd. Deze grenzen vallen niet samen, wat treffend geïllustreerd wordt in het geval van Aalst. Voor de berekening van de 60/40-verhouding is men uitgegaan van de fusiegemeente Aalst met volledig inbegrip van haar deelgemeenten Baardegem, Erembodegem, Gijzegem, Herdersem, Hofstade, Meldert, Moorsel en Nieuwerkerken. Voor de toepassing van de 60/40-verhouding vandaag dient gekeken te worden naar het regionaalstedelijk gebied Aalst, waarin - wat de fusiegemeente Aalst betreft - Erembodegem, Gijzegem, Herdersem, Hofstade, Meldert en Moorsel gedeeltelijk opgenomen zijn en Baardegem, Meldert en Nieuwerkerken niet.

De situatie is vandaag zo dat de totale oppervlakte van de afgebakende stedelijke gebieden kleiner is dan de totale oppervlakte van de fusiegemeenten die geheel of gedeeltelijk tot het stedelijk gebied behoren, (zie onder meer de kaarten op blz. 12 en 13 van de beknopte toelichting bij het openbaar onderzoek). Dit maakt de opdracht om ook in de loop van de planperiode (tot 2007) 60% van het aantal bijkomend woningen binnen het stedelijk gebied te lokaliseren moeilijker dan oorspronkelijk de bedoeling was. Vlacoro is echter van mening dat dit probleem opgevangen kan worden in het afbakeningsproces zelf. Elk afbakeningsplan voor stedelijke gebieden vertrekt immers van een zogenaamde taakstelling voor het realiseren van de 60% nieuwe woongelegenheden. Daartoe wordt in het stedelijk gebied woonruimte voorzien om deze toename van het aantal woongelegenheden te realiseren.

Vlacoro is daarom van oordeel dat de nu voorgestelde implementatie van de 60/40-verhouding enkel een tijdelijke maatregel kan zijn in afwachting van de definitieve afbakening van de stedelijke gebieden. Eens een RUP voor de afbakening van een stedelijk gebied goedgekeurd werd, is binnen de perimeter van het stedelijk gebied op basis van de taakstelling immers voldoende woonruimte voorhanden om 60% nieuwe woongelegenheden te realiseren. Als in dat geval nog de mogelijkheid wordt geboden om meer dan 40% van de nieuwe woongelegenheden te bouwen in de buitengebieddelen van gemeenten die gedeeltelijk behoren tot het stedelijk gebied, dreigt dit de suburbanisatie nog te bevorderen. Deze aanpassing dreigt derhalve tevens de doelstelling om stedelijke gebieden te versterken, te ondergraven.

Het is inderdaad wel zo dat de bouwmogelijkheden voor de stedelijk gebiedgemeenten verlicht worden en er meer marge is in de buitengebieddelen van gemeenten die gedeeltelijk zullen behoren tot het stedelijk gebied. Om te vermijden dat de ontstane marge de trendbreuk ondergraaft, zijn via de herziening een aantal grendels ingebouwd. De belangrijkste is dat binnen gemeenten die deels tot het stedelijk gebied behoren en deels tot het buitengebied, de in 1991 bestaande verhouding tussen de bewuste delen van de gemeente gehanteerd zal worden bij het verdelen van het cijfer aan bijkomende woongelegenheden. Aldus wordt vermeden dat binnen de gemeente toch nog een verdere verschuiving naar het buitengebiedgedeelte (suburbanisatie) optreedt. Vlacoro kan zich in die stelling vinden.

Op grond van bovenstaande overwegingen kan Vlacoro het standpunt van de Gecoro over de 60/40-verhouding gedeeltelijk bijtreden.

b+c. *Waar de Gecoro aandringt op een verfijning van de voorschriften, op een uitbreiding van het pakket historisch gegroeide bedrijven, op een uitbreiding van de voorgestelde werkwijze naar alle sectoren, zoneringen en bestemmingswijzigingen en op werkbare instrumenten kan Vlacoro opmerken dat dit aangelegenheden zijn die dienen geregeld te worden in het kader van RSV-bis of RSV II.*

2. Het bezwaarschrift van de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen [B8] heeft betrekking op het onderdeel "Vertaling in de ruimtebalans van de ontwikkelings- en uitbreidingsmogelijkheden voor bestaande bedrijven buiten de bedrijventerreinen". De intercommunale juicht deze herziening, die een verduidelijking beoogt, op zich toe. Anderzijds blijven nog wel een aantal vraagtekens bestaan met belangrijke impact voor het gemeentelijke niveau.

Vooreerst stelt zich de vraag of deze verrekening in de ruimtebalans van Vlaanderen onmiddellijk moet doorgerekend worden in de ruimtebalans op gemeentelijk niveau? In dat geval kan dit belangrijke consequenties hebben voor de gemeenten, omdat dan individuele oplossingen voor bestaande bedrijven een rechtstreekse impact kunnen hebben op de gemeentelijke ruimtebalans.

Vervolgens vraagt de IOK zich af op "bedrijfsbestemming" eng of ruim dient geïnterpreteerd te worden. In een sectoraal BPA of sectoraal RUP zonevremde bedrijven worden naast de herbestemmingen naar "zone voor bedrijvigheid" ook nieuwe bestemmingen gecreëerd voor zone voor buffer, groenzone e.d. Het lijkt niet aangewezen om deze oppervlaktes (interpretatie in ruime zin) mee te verrekenen in de ruimtebalans.

De herbestemming van bedrijven die voor 1/1/1994 vergund zijn moeten niet verrekend worden in de ruimtebalans. Is de interpretatie correct dat dit niet enkel geldt voor de bestaande (voor 1/1/94) vergunde delen, maar ook voor de uitbreidingen van deze bedrijven?

Vlacoro wijst erop dat het RSV gesitueerd dient te worden op het niveau van het Vlaamse Gewest en geen onmiddellijke doorwerking heeft naar het gemeentelijk niveau. Gemeentebesturen die individuele oplossingen zoeken voor bestaande bedrijven kunnen verwezen worden naar de omzendbrief RO 2000/01 van 29 september 2000 over het planologisch attest, het bedrijfs-BPA en het sectoraal BPA - zonevreemde bedrijven.

Vlacoro is vervolgens van mening dat de elke oppervlakte die voor de bedrijfsvoering wordt bestemd, met inbegrip van zones voor buffer, groenzones, en dergelijke., dient te worden meegerekend. Vlacoro kan het IOK hierin dus niet bijtreden.

Het is tenslotte voor Vlacoro zo dat herbestemmingen van voor 1/1/1994 bestaande en vergunde bedrijven in hun toenmalige omvang niet moeten meegerekend worden in de ruimtebalans. Uitbreidingen na 1/1/1994 komen dus wel in mindering van de taakstelling.

3. Het Strategisch Plan Regio Antwerpen (SPRA) / de Maatschappij voor de Vernieuwing en de Promotie van Antwerpen (MVPA) vzw [B9] onderschrijft het bezwaarschrift van de GOM Antwerpen van 7 mei.

Vlacoro verwijst hier naar haar antwoord bij kader 19.

4. De Gecoro Sint-Katelijne-Waver [B15] formuleert het volgende.

Over de behoefte aan nieuwe bedrijventerreinen stelt de Gecoro dat het dwingend karakter als doelstelling tot het halen van de taakstelling, indruist tegen de visie van de subsidiariteit. De Gecoro vindt het niet opportuun om taakstellingen te poneren als dwingend naar de gemeenten. Die behoefte of invulling moet op lokaal niveau besloten worden. Het is aan de gemeente om de omzetting van de zonevreemde bedrijven al dan niet mee te tellen in de ruimtebalans.

Betreffende de implementatie van de 60/40-verhouding voor woningbouw staat de Gecoro achter de visie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Sint-Katelijne-Waver. Er mogen voor de gemeente geen bijkomende mogelijkheden gecreëerd worden om het buitengebied nog zwaarder te belasten met meer woningbouw dan thans voorzien is in het definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Vlacoro wijst erop dat, met toepassing van artikel 18 van het decreet Ruimtelijke Ordening, in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen inzake wonen en werken taakstellingen voor gemeenten kunnen worden opgenomen. De commissie ziet in de voorliggende herziening ook geen strijdigheid met het subsidiariteitsbeginsel. Wat de 60/40-verhouding betreft wijst Vlacoro erop dat het hier een generieke maatregel betreft die voor elke Vlaamse gemeente geldt. Met betrekking tot eventuele strijdigheden tussen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Sint-Katelijne-Waver verwijst Vlacoro naar punt B.3.2. van dit advies.

5. De Boerenbond [B18] kan in zekere mate akkoord gaan met een aantal wijzigingen maar waarschuwt voor een paar mogelijke ongewenste neveneffecten.

De bijstelling van de 60/40-verhouding brengt mee dat er goed dient over te worden gewaakt dat er geen verdere suburbanisatie doorgaat in de delen van gemeenten die tot het buitengebied zullen behoren.

De bepaling dat de oppervlakte van zonevreemde bedrijven, vergund voor 1 januari 1994, die zone-eigen worden gemaakt, niet wordt mee verrekend in de ruimtebalans, creëert het gevaar dat hierdoor de ruimteboekhouding in het gedrang komt, meer bepaald de realisatie van de 750.000 ha agrarisch gebied bestemd voor beroepslandbouw. Dit mag in geen geval in het gedrang worden gebracht.

Aan de afbakening van de agrarische structuur is nog altijd niet begonnen, wat de Boerenbond grote zorgen baart. Landbouw dreigt straks vrede te moeten nemen met de restruimte, wat onaanvaardbaar is. Het wordt hoogtijd dat met de afbakening van de agrarische structuur gestart wordt en de organisatie vraagt dan ook dat Vlacoro dit mee in zijn advies opneemt.

Wat de opmerking inzake suburbanisatie betreft Vlacoro verwijst haar antwoord bij kader 1.

Waar de Boerenbond aandrang op een snelle afbakening van de agrarische structuur, herinnert Vlacoro eraan dat zij in haar eerder genoemd advies van 19 november 2002 opgemerkt heeft dat deze afbakening snel moet gebeuren.

6. Regionale Aktiegroep Leefmilieu Dender en Schelde vzw (Raldes) [B30] heeft volgende bezwaren.

a. De algemene motivatie voor de partiële herziening overtuigt niet. In het besluit houdende voorlopige vaststelling van de herziening wordt gewag gemaakt van het dringend karakter van een aantal specifieke problematieken. Dit dringend karakter wordt niet verder toegelicht, laat staan aannemelijk gemaakt. Bij de herziening van de verhouding wat betreft de invulling van de toekomstige woonbehoeften wordt zeer algemeen verwezen naar "tussentijds onderzoek en overleg met de provincies naar aanleiding van de opmaak van provinciale structuurplannen dat zou uitgewezen hebben dat een bijstelling verantwoord is". Van een dringend karakter is daarbij al geen sprake meer, laat staan van een overtuigende motivatie. Wat betreft de herziening inzake het voldoen aan de behoeften aan bedrijventerreinen tot 2007 is zelfs slechts sprake van interpretatiemoeilijkheden. De aktiegroep vraagt zich af of mogelijke specifieke lokale knelpunten die uit de algemene stereotiepe motivering zouden kunnen worden vermoed, niet worden misbruikt om voor de structuurplanning in het algemeen de vooropgestelde doelstellingen aanmerkelijk te verlagen. In ieder geval kan de aktiegroep niet aanvaarden dat de uitzondering de algemene regel wordt.

b. Door de herziening van de verhouding tussen "stedelijke gebieden" en "buitengebieden" inzake de invulling van de toekomstige woonbehoeften wordt de doelstelling om stadsvlucht en verdere verstedelijking van de open ruimte tegen te gaan, volledig ondergraven. Door deze verhouding thans op fusiegemeentelijke basis vast te leggen, wordt vooreerst voor de gemeenten met een stedelijk gebied geen onderscheid meer gemaakt tussen stedelijk gebied en buitengebied. De bij deze herziening bijkomend vooropgestelde kwantitatieve en kwalitatieve uitgangspunten bieden immers geen enkele garantie. Als deze uitgangspunten hard worden gemaakt, stelt zich immers de vraag waarom de verhouding moet worden herzien. Of waarom ze niet minstens op deelgemeente basis wordt vastgelegd (waarbij enkel de deelgemeenten met een deel in het stedelijk gebied meetellen voor het stedelijk gebied gedeelte). Ten tweede heeft dit tot gevolg dat de taakstellingen voor het echte buitengebied worden opgeschroefd zodat er veel meer ruimte komt dan nodig is voor de eigen aangroei.

Raldes vzw stelt daarbij voorts vast dat bij de afbakening van de stedelijke gebieden de facto buitengebied in het stedelijk gebied worden opgenomen waarbij ook op die wijze de gestelde verhouding wordt ondergraven. Wat is immers de meerwaarde om te stellen dat, o.m. ter vrijwaring van de open ruimte, de toekomstige (woning)behoefte zoveel mogelijk door inbreiding in het stedelijk gebied moet gebeuren, als men vooraf voldoende open ruimte in het stedelijk gebied opneemt?

Ook ligt het blijkbaar nogal moeilijk om de woningbehoefte zeer concreet te motiveren en te objectiveren. Zodat in de praktijk de deur wijd open staat voor de meest waanzinnige behoefteramingen en taakstellingen.

Het is overigens onredelijk en onbehoorlijk om een doelstelling te stellen, in casu het bekomen van een 60/40 verhouding welke een duidelijke trendbreuk noodzaakt, en daar verder geen enkele maatregel tegenover te stellen en dus te berusten in de huidige gang van zaken. Het is eveneens onbehoorlijk om ruim halfweg de rit de in het begin van de rit gestelde doelstellingen de facto met terugwerkende kracht te wijzigen. De aangevoerde argumenten, meer bepaald de verhouding stedelijk gebied/buitengebied in omvangrijke gemeenten en het erg groot aanbod aan voor woningbouw geschikte percelen in het buitengebied, waren overigens ook reeds in 1997 gekend zodat die nu niet als nieuwe argumenten kunnen worden aangevoerd. Bij beide argumenten worden bovendien niet geconcretiseerde specifieke gevallen tot de algemene regel verheven. Het ruime aanbod aan percelen in het buitengebied getuigt overigens in de eerste plaats van al te kwistig inkleuren van woonuitbreidingsgebieden bij het tot stand komen van de gewestplannen. In plaats van die fouten nu recht te zetten en zoveel mogelijk van die gebieden terug te schrappen, wordt hier nu geopperd om ze zo snel mogelijk vol te bouwen.

c. Met betrekking tot de interpretatiemoeilijkheden inzake het voldoen aan de taakstellingen inzake bedrijventerreinen merkt Raldes op dat de voorgestelde interpretatie inhoudt dat de niet gemotiveerde en totaal overdreven taakstelling van 10.000 ha, en de daaruit berekende 6.964 ha in te palmen open ruimte, nog verder wordt opgeschroefd. De verenging is daar vierkant tegen. Er wordt bovendien ook niet aangegeven wat de impact en omvang is van de voorgestelde interpretatiewijziging. Dergelijke interpretatiewijziging is dan ook maar aanvaardbaar indien de gestelde taakstelling even nauwgezet wordt geconcretiseerd en gemotiveerd. De vereniging vraagt zich ook af wat de motivatie is om het cijfer van 6.964 ha thans te wijzigen in 7.000 ha. Het lijkt wel of in Vlaanderen de hectaren werkelijk voor het rapen liggen.

d. Tot slot merkt de actiegroep op dat de vraag naar meer ruimte voor stedelijke functies in de eerste plaats dient te worden opgevangen door het verbeteren van de kwaliteit van het bestaande stedelijk weefsel, meer bepaald door inbreiding (beter gebruik van de in gebruik zijnde oppervlakte) en door het beter ordenen van de verschillende ruimtegebruikers. In de praktijk ziet de vereniging bij het verder tot stand komen van de structuurplanning evenwel het tegenovergestelde gebeuren. Sinds de goedkeuring van het RSV zijn vooral nieuwe 'urbanisatie-aanjagers' op het beleidstoneel verschenen, m.n. sectorale BPA's zonevreedde bedrijven waardoor in de gemeenten met een dergelijk goedgekeurd BPA de open ruimte (buitengebied) verder versnipperd en de facto her en der geurbaniseerd wordt, nieuwe regelingen voor de zonevreedde woningen en zonevreedde bedrijven en de omzendbrief met betrekking tot de woonuitbreidingsgebieden. Indien die politiek van "urbanisatie-aanjagers" wordt verder gezet, gaan we binnen 20 jaar regelrecht naar een "Megalopolis Vlaanderen" met een nooit geziene ruimtelijke verkeers- en milieuchaos.

a. *Wat de argumenten van Raldes inzake de motivatie van de herziening betreft, merkt Vlacoro op dat zij zich kan vinden in de huidige werkwijze van een partiële herziening waarbij enkele problemen aangepakt worden waarvan ook de commissie vindt dat zij een dringende oplossing behoeven. De commissie herinnert hier aan artikel 22, §2 van het decreet Ruimtelijke Ordening waarin bepaald wordt dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te allen tijde geheel of gedeeltelijk kan worden herzien.*

Vlacoro stelt wel vast dat het besluit, alhoewel het hier in wezen over minimale aanpassingen gaat, pas in 2004 van kracht wordt na het doorlopen van de gehele procedure. Dit is een erg lange termijn voor de wegwerking van deze specifieke knelpunten, evenwel kunnen lopende structuurplanningsprocessen hiermee reeds rekening houden.

b. *Met betrekking tot de argumentatie van inzake de 60/40-verhouding verwijst Vlacoro naar haar antwoord bij kader 1 (punt a).*

c. Met betrekking tot de taakstelling inzake bedrijventerreinen wijst Vlacoro erop dat deze taakstelling zelf niet het voorwerp vormt van deze herziening. Voor zover het al mogelijk zou zijn om de impact en omvang van de voorgestelde interpretatiewijziging in te schatten, ziet Vlacoro niet in welk nut een dergelijke inschatting zou kunnen hebben. De commissie stelt wel vast dat het verschil tussen het aantal hectaren bedrijventerreinen op 1/1/1994 en het uiteindelijke totaal van 62.000 hectaren bij deze herziening van het RSV gelijk is aan 7.000 ha, terwijl dit bij de opmaak van het RSV gelijk bleek te zijn aan 6.964 ha. Vlacoro gaat ervan uit dat hier gekozen is voor het cijfer 7.000 ha dat opgenomen is in punt 2.2 van de ruimteboekhouding in het RSV (blz. 532). De commissie stelt ook vast dat in het nieuwe punt 3.2.7 van hoofdstuk III van deel III van het RSV het cijfer 6.964 ha behouden. De commissie dringt aan op een consistent cijfergebruik.

d. Wat de in de laatste opmerking van de actiegroep geschetste problematiek betreft wijst Vlacoro erop dat deze het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient gezien te worden in het kader van RSV-bis of RSV II.

7. De Beroepsvereniging van de Vastgoedsector [B32] ziet volgende knelpunten.

a. Op het vlak van de procedure dienen de SERV, de MiNa-Raad, de provincieraden, de gemeenteraden en "de door de Vlaamse regering aan te wijzen administraties en instellingen" hun advies te bezorgen aan de Vlacoro. De Vlaamse regering heeft nog geen beslissing genomen inzake de aanwijzing van administraties of instellingen die advies dienen te verlenen. Aangezien dit decretaal verplicht wordt gesteld, kan de herziening maar doorgang vinden na een formele beslissing van de Vlaamse regering op dit punt.

b. Op inhoudelijk vlak wijst de BVS op het gevaar dat sommige provincies de potentiële bijkomende woongelegenheden voor de zuivere buitengebiedgemeenten zullen onttrekken aan het privé-initiatief. Dit is alvast het geval voor de provincie West-Vlaanderen die het potentiële aantal bijkomende woongelegenheden voor de buitengebiedgemeenten ingevolge de herziening van het RSV wenst op te vangen via het provinciaal reservepakket. Op zich stelt dit geen probleem, ware het niet dat de buitengebiedgemeenten in deze provincie geen aanspraak kunnen maken op het provinciaal reservepakket voor de planning van projecten die door het privé-initiatief zouden ontwikkeld worden. Het provinciaal reservepakket kan in het buitengebied immers slechts voor bepaalde doelgroepen (sociale huisvesting en permanente bewoners van openluchtrecreatieve bedrijven) worden aangesproken. Aangezien de provincie West-Vlaanderen het ingevolge de herziening van het RSV aantal bijkomende woningen in het buitengebied zal opvangen via de spelregels van het provinciaal reservepakket, zal het privé-initiatief - dat uitgesloten wordt - hier geen enkel voordeel van ondervinden. Integendeel, door aldus te oordelen, krijgen de openbare initiatiefnemers een monopoliepositie in het buitengebied. Om de situatie in West-Vlaanderen enigszins recht te trekken en om te vermijden dat andere provincies West-Vlaanderen zouden volgen, verzoekt de BVS met aandrang dat het herzieningsbesluit best uitdrukkelijk voorziet dat de herziening inzake de gewenste nederzettingsstructuur niet tot doel heeft bepaalde initiatiefnemers uit te sluiten en dat provinciale structuurplannen evenmin dergelijk doel zouden mogen beogen via de spelregels van de provinciale woonreserve of de provinciale reservepakketten.

a. Inzake de procedure verwijst Vlacoro naar punt B.3.1 van haar advies.

b. Wat de opmerking over het bemoeilijken van het privé-initiatief door de provincies betreft meent Vlacoro dat dit niet binnen het bestek van deze herziening valt en een aangelegenheid is die onder meer dient bewaakt te worden bij de goedkeuring van de provinciale ruimtelijke structuurplannen. Vlacoro meent dan ook dat het herzieningsbesluit niet dient te worden aangepast in de door de BVS gevraagde zin.

8. De Kamer van Koophandel en Nijverheid van Antwerpen-Waasland [B34] heeft volgende bezwaar.

a. In het nieuwe punt 3.2.7. wordt gesteld dat de planwijzigingen naar een bedrijfsbestemming niet gerekend worden tot de toename van 6.964 ha bedrijventerreinen. De toevoeging van punt 6 in de bindende bepalingen impliceert dat de bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde bedrijven wel worden meegerekend in de ruimtebalans. Dit is niet in overeenstemming met de afspraken in het zomerakkoord van 2002.

b. Het huidige voorstel van herziening van het RSV levert geen bijkomende ruimte voor economische bedrijvigheid op. Deze wijziging heeft ook als resultaat dat er nog te bestemmen 'paarse ruimte' van Vlaams-Brabant, Oost-Vlaanderen en Antwerpen wordt doorgeschoven naar West-Vlaanderen en Limburg. Op zich is dat niet verkeerd, maar wel als dit gebeurt zonder na te gaan wat de ruimtebehoefte in de verschillende Vlaamse regio's is. Anders loopt men het risico dat er bepaalde regio's economisch worden afgestraft omdat het beleid er minder snel werkt. Bovendien stelt de Kamer duidelijk vast dat de ruimtebehoefte voor economie in de arrondissementen Antwerpen en Sint-Niklaas bijzonder groot is. Het is voor haar duidelijk dat de geplande toename van 7.000 ha bedrijventerreinen in de planperiode moet slaan op effectief nieuwe, bijkomende ruimte voor bedrijvigheid.

a. Hoewel Vlacoro van oordeel is dat punt 3.2.7 en punt 6 moeten samengelezen worden en er op die manier geen tegenspraak is, is het wellicht aangewezen dat er in punt 6 een aanvulling gebeurt waarin duidelijk gesteld wordt dat in de 7.000 ha ruimte voor economie de bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde economie niet worden meegerekend.

b. Vlacoro merkt op dat het voorzien van bijkomende ruimte voor economische bedrijvigheid en de ruimtebehoefte van provincies en regio's buiten het bestek vallen van deze herziening.

9. De Limburgse sociale partners (ABVV-Limburg, ACV-Limburg, Boerenbond, Kamer voor Handel en Nijverheid van Limburg, VKW-Limburg en Unizo-Limburg) [B35] betreuren dat de lopende herziening van het RSV eerder beperkt is en dat er zo goed als geen van de voorstellen die gedaan werden in de ruimtelijk-economische studies van de laatste jaren, zijn weerhouden.

a. De bezwaarindieners ondersteunen het principe van neutraliteit ten opzichte van de ruimtebalans bedrijventerreinen van bestemmingswijzigingen waarbij zonevreemde bedrijven in een geëigende zone worden ondergebracht, maar wensen het principe evenwel bij te sturen wat de voorwaarden betreft.

Het hanteren van de vergunningstoestand op 01/01/1994 is te complex voor verrekening in de ruimteboekhouding en is niet werkzaam. Het kan immers gaan om vergunningen van (eventueel delen van) bedrijven, om vergunningen die voor 01/01/1994 zijn afgeleverd maar na 01/01/1994 zijn vernietigd, om een gebouw dat (eventueel deels) niet vergund is opgetrokken ter vervanging van een (eventueel deels) vergund gebouw, enz... In het geval van oudere bedrijven zijn bouwvergunningen bovendien veelal moeilijk of niet na te trekken. Het is in de voorliggende problematiek niet relevant of er op een perceel een "gebouw" stond of staat, of er een bouwvergunning is afgeleverd voor 01/01/1994. Wat wel relevant is, is de vraag of een grond aangewend was door een bedrijf. Naar het oordeel van de bezwaarindieners moet de vergunningstoestand buiten beschouwing worden gelaten op het vlak van de ruimtebalans. Tijdens het planningsproces van een BPA of een RUP wordt de opportuniteit van een bestemmingswijziging in functie van een zonevreemd bedrijf beoordeeld. De vergunningstoestand van een bedrijf is slechts één van de elementen die daarbij in rekening worden gebracht.

Verder wordt in het herzieningsbesluit de neutraliteit enkel weerhouden voor bestemmingswijzigingen ten aanzien van "ambachtelijke en industriële bedrijven". Deze beperking lijkt haaks te staan op de indeling van de bestemmingscategorïeën die gebruikt worden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Tot de groep "werken" behoort niet enkel ambacht en industrie, maar evenzeer handel, dienstverlening en kantoor. Deze differentiatie, die ruimer is dan industrie en ambacht, vinden we ook terug in de opdeling van de verschillende categorieën bedrijventerreinen. De voorgestelde beperking tot bestemmingswijzigingen voor bestaande industriële en ambachtelijke bedrijven miskent de globale benadering van de economische bedrijvigheid.

b. De bezwaarindieners wijzen erop dat de toevoeging van punt 6 in de bindende bepalingen impliceert dat bestemmingswijzigingen inzake zonevremde bedrijven wel worden meegerekend in de ruimtebalans. Zij menen dat deze passage in de herziening moet bijgestuurd worden, zodat gesteld wordt dat in de 7.000 ha bijkomende ruimte, de bestemmingswijzigingen inzake zonevremde economie niet worden meegerekend. De bezwaarindieners menen dat de toename van 7.000 ha bedrijventerreinen in de planperiode moet slaan op effectief nieuwe bijkomende ruimte voor bedrijvigheid.

c. Het tweede deel van het bezwaarschrift bestaat uit een gezamenlijk standpunt waarin gewenste wijzigingen aan het RSV opgesomd en gemotiveerd worden. De voorgestelde wijzigingen aan de bindende bepalingen hebben betrekking op de stedelijke gebieden (o.a. opname van Beringen als kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau) en de gebieden voor economische activiteiten. De voorgestelde wijzigingen aan het richtinggevend gedeelte gaan over de stedelijke gebieden, de gebieden voor economische activiteiten en de lijninfrastructuren.

a. *Wat het eerste deel van het bezwaarschrift betreft treedt Vlacoro de bezwaarindieners niet bij. Het hanteren van het criterium van de vergunningstoestand zal zeker enige interpretatie vergen, maar dat is evenzeer het geval bij het criterium van het bestaan. Zo kan bijvoorbeeld de naamloze vennootschap van vandaag voor 1/1/1994 een eenmanszaak geweest. Ook het vaststellen of een bestemmingswijziging binnen het verweven van functies valt, vergt de nodige interpretatie. De commissie meent verder ook dat bestemmingswijzigingen van inrichtingen die geen ambachtelijke of industriële bedrijven zijn, binnen het verweven van functies zullen vallen en dus uit dien hoofde niet dienen in rekening gebracht worden in de ruimteboekhouding.*

De commissie adviseert het behoud van de tekst zoals hij nu is. De commissie stelt wel vast dat de regering in de considerans van besluit van 28 februari 2003 enkel spreekt over "bestaande vestigingen van bedrijven" en niet over "ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1/1/1994". De commissie acht nadere motivering aangewezen.

b. *Vlacoro verwijst hier naar haar antwoord bij kader 8 (a).*

c. *Wat het tweede deel betreft merkt Vlacoro op dat Beringen via voorliggende herziening als kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau geselecteerd wordt. Voor het overige heeft dit onderdeel van het bezwaarschrift betrekking op onderwerpen die het bestek van deze herziening te buiten gaan en nader dienen onderzocht te worden in het kader van RSV-bis of RSV II.*

10. a. De Kamers voor Handel en Nijverheid Vlaams-Brabant [B36] merken vooraf op dat ze naast deze beperkte herziening aandringen op een meer doorgedreven en versnelde uitvoering van het RSV. Met name de effectieve en versnelde bestemming van de ruimtebalans is hoogstnoodzakelijk, o.m. voor de provincie Vlaams-Brabant, zoals blijkt uit de SPRE-evaluatie van de ruimtebalans. Ook de beslissing en ontwikkeling van het urgentieproject omtrent de bestemde maar nog niet ontwikkelde bedrijventerrein Meise-Wolvertem duidt op een gebrek aan doortastendheid en uitvoeringsgezindheid.

b. De Kamers ondersteunen het principe dat het ruimtepakket dat door het RSV voorzien wordt voor bijkomende bedrijventerreinen niet mag aangesproken worden voor regularisaties van zonevremde bedrijven.

Zij tekent wel bezwaar aan tegen de beperking waarbij de nieuwe regel geldt voor de (delen van) zonevreemde bedrijven die voor 1.1.1994 vergund zijn. Gezien de term "vergund" gebruikt wordt, gaat het in deze tekst dus om "gebouwen". In feite is het in de voorliggende problematiek niet relevant of er op een perceel een "gebouw" stond/staat of er een bouwvergunning afgeleverd is voor 1.1.1994. Wat wél relevant is, is de vraag of een grond op 1.1.1994 aangewend was door een bedrijf; deze aanwending kan zich voordoen via een gebruik waarvoor geen bouwvergunning nodig is, via een vergund gebouw, via een deels vergund gebouw en/of via een onvergund gebouw. Het hanteren van een criterium in functie van de vergunningstoestand op 1.1.1994 is bovenal niet werkzaam. Een bedrijf kan deels wel, deels niet vergund zijn, zonder dat dit enige invloed heeft op de voor bedrijvigheid ingenomen oppervlakte. Een bedrijfsdeel kan via een gebruikswijziging in gebruik zijn genomen, zonder dat dat vergunningsplichtig was. Een gebouw kan met vergunning zijn opgericht, waar die vergunning na 1.1.1994 vernietigd werd wegens vormgebreken. Een onvergund bedrijfsdeel kan zijn opgericht op een vergunde oppervlakte of in de plaats van een vergund gebouw, ... Vermits stedenbouwkundige vergunningen niet enkel op oppervlakten maar ook op volumes betrekking hebben, en het al dan niet aanwezig zijn van een vergunning voor alle op een terrein opgerichte bouwwerken geen indicatie geeft of dat terrein voor 1994 (wettig) in gebruik werd genomen, is het criterium van de vergunningstoestand d.d. 1.1.1994 niet relevant.

Verder wordt in het herzieningsbesluit de neutraliteit enkel weerhouden voor bestemmingswijzigingen ten aanzien van "ambachtelijke en industriële bedrijven". Deze beperking lijkt haaks te staan op de indeling van de bestemmingscategorieën die gebruikt worden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Tot de groep "werken" behoort niet enkel ambacht en industrie, maar evenzeer handel, dienstverlening en kantoor. Deze differentiatie, die ruimer is dan industrie en ambacht, vinden we ook terug in de opdeling van de verschillende categorieën bedrijventerreinen. De voorgestelde beperking tot bestemmingswijzigingen voor bestaande industriële en ambachtelijke bedrijven miskent de globale benadering van de economische bedrijvigheid.

De Kamers wensen te benadrukken dat met het voormelde niet gepleit wordt ten gunste van een algehele regularisatie van onvergunde bedrijven. Of een zonevreemd bedrijf dat niet over alle vereiste vergunningen zou beschikken in aanmerking komt voor een regularisatie, is een vraag die bij de planningsprocedures dient uitgeklaard te worden door de daartoe bevoegde overheden. Met onderhavig bezwaarschrift wordt enkel gesteld dat, indien deze overheid ervoor opteert het bedrijf een geëigende bestemming toe te kennen, dit niet ten koste kan gaan van de taakstelling voor nieuwe ruimte voor bedrijvigheid.

Gelet op het voorgaande, verzoeken de bezwaarindieners om de zinsnede "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid naar bedrijfsbestemmingen, van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994, worden de oppervlaktes niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha" te wijzigen in: "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid naar bedrijfsbestemmingen, van voor 1.1.1994 voor economische bedrijvigheid aangewende terreinen, worden de oppervlakten niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha".

c. Aansluitend wijzen de bezwaarindieners er ook op dat de toevoeging van punt 6 in de bindende bepalingen impliceert dat bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde bedrijven wel worden meegerekend in de ruimtebalans. De GOM Vlaams-Brabant meent dat deze passage in de herziening moet bijgestuurd worden, zodat gesteld wordt dat in de 7.000 ha bijkomende ruimte, de bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde economie niet worden meegerekend.

d. Zij dringen er ook op aan dat de nodige vaart wordt gezet achter de afbakening van het grootstedelijk gebied Leuven, het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en het luchthavengebied.

a. Vlacoro kan zich vinden in de huidige werkwijze van een partiële herziening waarbij enkele problemen aangepakt worden waarvan ook de commissie vindt dat zij een dringende oplossing behoeven.

b. Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).

c. Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 8 (a).

d. De afbakeningsprocessen waarop de Kamers aandringen vallen buiten het kader van een herziening van het RSV.

11. a. Na gewezen te hebben op enige maatschappelijke evoluties en op het belang en de ernst van een evaluatie van het RSV stelt de bezwaarindiener [B41-42] voor om in de huidige partiële herziening op te nemen dat "de provinciale structuurplannen, de bestaande en in opmaak zijnde gemeentelijke structuurplannen onmiddellijk moeten worden bijgestuurd in functie van beleidsbeslissingen en de resultaten van de vijfjaarlijkse herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, zodanig dat deze plaatselijke plannen in overeenstemming zijn met het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen".

b. De bezwaarindiener vraagt ook een herformulering van het nieuwe punt 3.2.7. Hij vindt de wijze waarop deze tekst is samengesteld is onduidelijk. Wat is de betekenis van de bijzin "die niet binnen het verweven van functies vallen"? De tekst kan ook geïnterpreteerd als zou bijvoorbeeld een zonevreemd bedrijf of een bedrijf dat gestart is als een ambachtelijk bedrijf (ingekleurd op het gewestplan licht paars), en intussen uitgegroeid is tot een industrieel bedrijf (dat eigenlijk op het gewestplan zou moeten liggen in een paars ingekleurd industrieterrein maar oogluikend wordt toegelaten), op basis van deze definitie niet alleen onbeperkt zou kunnen worden uitgebreid maar het betreffende terrein ook nog eens van bestemmingsaard kunnen doen veranderen. Meer nog, op basis hiervan kan een heel nieuw industrieterrein het levenslicht zien in een landbouwzone, een ambachtelijk bedrijf van 1 ha kan alzo worden omgevormd in een industriegebied van 30 ha met diverse klasse één bedrijven erop gelokaliseerd. De beperking tot 6.964 ha (of is het 7.000 ha ?) wordt hierdoor volledig omzeild en laat de ontwikkeling van een onbeperkt aantal nieuwe bedrijfsterreinen toe. Er wordt immers geen stop gezet. Op welke manier kan dan nog de "ruimtebalans bedrijventerreinen" en "ruimteboekhouding" kloppen? In hoeverre kunnen de vooropgestelde bestemmingsratio's worden behaald ? Hierop voortredenerend kan men stellen dat de doelstellingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen volledig worden uitgehold.

a. *Wat de relatie tussen het RSV en de bestaande provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen betreft, verwijst Vlacoro naar het artikel 22, §1 van het decreet Ruimtelijke Ordening en naar punt B.3.2. van dit advies.*

b. *Vlacoro wijst erop dat het voor haar vanzelfsprekend is dat een bestemmingswijziging die wel binnen het verweven van functies valt (en dus betrekking heeft op meer dan een functie) niet in rekening wordt gebracht van de ruimtebalans bedrijventerreinen, die betrekking heeft op slechts één functie. Het wel aanrekenen van bestemmingswijzigingen die binnen het verweven van functies vallen, zou de ruimteboekhouding vervalsen.*

Vlacoro wijst er vervolgens ook op dat deze herziening geen regels bevat die bepalen op welke wijze of onder welke voorwaarden een bedrijf kan worden herbestemd.

Wat de cijfers 6.964 en 7.000 betreft verwijst Vlacoro naar haar antwoord bij kader 6 (c).

12. De Kamer voor Handel en Nijverheid West-Vlaanderen vzw [B44] formuleert volgende opmerkingen.

a. De Kamer betreurt vooreerst dat de herziening strikt beperkt werd tot enkele technische hoogstnoodzakelijke aanpassingen, en geen gebruik werd gemaakt van deze (omslachtige) procedure om enkele andere, tevens voor de hand liggende en noodzakelijke aanpassingen aan te brengen.

b. Ten aanzien van het nieuwe punt 3.2.7. ingevoegd inzake de ruimtebalans voor de zogenaamde zonevreemde bedrijven stelt de Kamer voor om ook de uitbreidingen van de bestaande bedrijven niet op te nemen in de economische ruimtebalans, en dit naast de planologische regularisatie van de bestaande oppervlakte.

De economische ruimtebalans van + 6.964 of 7.000 ha heeft enkel betrekking op bijkomende bedrijventerreinen voor nieuwe vestigingen of de herlocalisatie van bestaande bedrijven, en niet voor de uitbreiding van bestaande bedrijven waarvan ruimtelijk/planologisch is uitgemaakt in de

procedure (s)BPA en RUP dat ze "ter plaatse" kunnen uitbreiden. Deze uitbreiding kan trouwens enkel aangewend worden door het reeds gevestigde, bestaande bedrijf, en biedt dus geen aanbod voor andere bedrijven, derden. In de libellering van tabel 5 ruimtebalans (pag. 443) is er trouwens enkel sprake van bedrijventerrein(en), terreinen als definitief of tijdelijk niet realiseerbaar, uit te rusten en bouwrijpe bedrijventerreinen, af te bakenen en reservebedrijventerreinen, dit zijn begrippen die duidelijk niet slaan op de uitbreiding van een bestaand (zonevreemd) bedrijf. Als ook de uitbreidingen van de bestaande bedrijven via een (s)BPA of RUP in de economische ruimtebalans worden opgenomen, dan zal dit o.m. voor West-Vlaanderen met een toebedeeld deel van 1504 ha van de 6.964 ha absoluut ontoereikend zijn voor de planperiode tot 2007. Nu reeds is het contingent voor West-Vlaanderen voor bijkomend te bestemmen bedrijventerreinen volledig "opgebruikt". Gezien het beperkt contingent dat een gemeente toegewezen krijgt vanuit de provincie (PRS), is dit één van de redenen waarom een gemeente de procedure niet start voor de opmaak van een sectoraal BPA zvb. De beperkt toegewezen ha worden op de eerste plaats voorbehouden voor de aanleg van een nieuw bedrijventerrein, en dit ondanks de grote nood bij de zonevreemde bedrijven.

In de omschrijving van het bijkomend punt 3.2.7. worden enkel de ambachtelijke of industriële bedrijven weerhouden. Dit is tegenstrijdig met de bepalingen uit het DRO dd 19/07/03 waarbij de bovenlokale en alle soort bedrijven ontvankelijk zijn (ook handel, horeca, recreatie, dienstverlening, ...). Deze beperking dient geschrapt te worden.

Een volgende beperking die ingeschreven wordt, is dat de bedrijven stedenbouwkundig vergund moeten zijn voor 01/01/1994. Dit is de referentiedatum van het RSV, zonder planologische of juridisch-stedenbouwkundige basis. Ondertussen heeft de recentste omzendbrief RO 2000/01 een gewijzigde visie over de vergunningstoestand van een bedrijf (punt 2.3), en spreken het recente DRO over een hoofdzakelijk vergund gebouw. Het is aangewezen en juridisch consistent van deze inzichten verder aan te houden, ook in het RSV.

c. Bij de planologische afweging van de aanvraag tot regularisatie en uitbreiding van het zonevreemd bedrijf stuiten de Kamer op het algemeen en subjectief te hanteren begrip van het principe " van de ruimtelijke draagkracht van de omgeving". In het RSV punt 3.2.6. wordt gesteld dat voor het principe geen algemeen geldende objectieve en meetbare maatstaven voor gans Vlaanderen mogelijk zijn. De Kamer vraagt duidelijker en objectief meetbare criteria of afwegingselementen, waarin ook economische - en tewerkstellingsfactoren een evenwaardige plaats krijgen.

Het komt volgens het RSV de gemeente toe een ontwikkelingsperspectief te formuleren voor de bestaande bedrijven. Terecht wordt daarbij het belang van een samenhangende gemeentelijke visie op de lokale economie vooropgesteld. Het lijkt de bezwaarindiener echter aangewezen dat deze visie opgesteld wordt in overleg met de betrokken actoren zijnde de plaatselijke bedrijven om tot een realistische, door het bedrijfsleven ondersteunde visie te kunnen komen die uitvoerbaar wordt.

Zoals reeds in supra gemotiveerd stellen we de schrapping van de zin voor in 3.2.6. " de afgebakende opp. voor de uitbreiding wordt opgenomen in de ruimtebalans tussen vraag en aanbod voor bedrijventerreinen voor de betrokken gemeente" Naast de vermelding of verwijzing naar de omzendbrief RO 97/01 is het aangewezen tevens te verwijzen naar de ondertussen van toepassing zijnde omzendbrief RO 2000/01.

d. De Kamer pleit tenslotte voor een vereenvoudiging van de huidige omslachtige procedure van opmaak en goedkeuring (s)BPA en RUP en dat er een beroepsmogelijkheid wordt voorzien bij het geheel of gedeeltelijk van goedkeuring onthouden van bedrijven in een BPA of RUP. De Kamer verwijst tenslotte ook naar eerdere opmerkingen en voorstellen die zij bij andere gelegenheden heeft gemaakt.

a. *Vlacoro kan zich vinden in de huidige werkwijze van een partiële herziening waarbij enkele problemen aangepakt worden waarvan ook de commissie vindt dat zij een dringende oplossing behoeven.*

b. Vlacoro is van oordeel dat herbestemmingen van voor 1/1/1994 bestaande en vergunde bedrijven in hun toenmalige omvang niet moeten meegerekend worden in de ruimtebalans. Uitbreidingen na 1/1/1994 dienen dus wel in mindering van de taakstelling te worden opgenomen Voor het overige verwijst de commissie naar haar antwoord bij kader 9 (a).

d. Vlacoro stelt vast dat problematieken die de Kamer hier aanhaalt buiten het bestek van deze herziening vallen.

13. De Federatie Onafhankelijke Seniorencare [B46] merkt op dat naar haar oordeel nagenoeg geen rekening gehouden is met de toenemende behoefte aan nieuwe woonvormen voor bejaarden.

De behoefte aan aangepaste individuele woonvormen en collectieve woon- zorgvormen voor bejaarden (gaande van klassieke rusthuizen tot dagverzorgingscentra, aanleunwoningen, serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening) zal in de komende jaren nochtans exponentieel toenemen. Dagelijks worden deze voorzieningen geconfronteerd met de beperkingen die door de ruimtelijke structuren worden opgelegd. De federatie adviseert daarom het opnemen van een bijkomende verplichting voor de provincies, steden en gemeenten om binnen de beschikbare ruimte voor woningen bijzondere aandacht te schenken aan semi-residentiële voorzieningen voor bejaarden.

Bovendien adviseert de federatie om de herbestemming van terreinen van zonevreemde ouderenvoorzieningen (meestal gelegen in groenzone of zone voor individuele bebouwing) op gelijkaardige wijze te regulariseren als de bedrijventerreinen.

De federatie bepleit hier een ruimtelijk ordeningsbeleid ten aanzien van de doelgroep bejaarden en brengt daarmee een problematiek te berde waaraan de ruimtelijke ordening niet kan voorbijgaan. De door de federatie gevraagde maatregelen gaan echter het bestek van de voorliggende herziening van het RSV te buiten. Zij zijn voor Vlacoro eerder een zaak voor RSV-bis of RSV II of voor een specifiek beleids- of actieplan.

14. De afdelingen Ninove en Geraardsbergen van Natuurpunt [B47] uiten de volgende bezwaren.

a. Met betrekking tot de verdeling van het aantal nieuwe woningen vindt de vereniging het correct en realistischer dat het bestendigen van 60/40 verhouding gebeurt op basis van de correcte cijfers. Zij pleiten er echter wel voor dat de 60% aan bijkomende woongelegenheden exclusief voorbestemd blijft voor de stedelijke gebieden. Het opnemen van een buitengebieddeel bij de 60% ondergraaft de meest fundamentele doelstellingen van dat RSV.

Op het terrein stellen de bezwaarindieners vast dat sinds het RSV de verstedelijking van het buitengebied op een zelfde ritme als voorheen verder gegaan is, althans in hun regio. Enkel in het hart van onze steden wordt er met een hoge dichtheid gebouwd (vooral sociale woningbouw). Tevens wordt in de bijkomende verkavelingen in de periferie van de kernen van het buitengebied en van het stedelijk gebied met een lage dichtheid gebouwd. De 60/40 verhouding die men wil bestendigen moet daarom beter geconcretiseerd worden op een lager niveau (dat van de woningdichtheid en de type bebouwing). Deze dichtheid is lager dan voorzien voor het buitengebied (15 woningen/ha) en het stedelijk gebied (25 woningen/ha). Wellicht moet woningdichtheid voor de totaliteit van bewoning in de kernen van het buitengebied resp. stedelijk gebied berekend worden. De afdelingen zouden het gerechtvaardigd vinden indien de gemiddelde woningdichtheid per oppervlakte-eenheid voor alle kernen of per kern gelijk blijft of toeneemt maar niet verder afneemt zoals nu het geval. Zij begrijpen dat richtcijfers van woningdichtheid niet kunnen opgelegd worden voor een individuele woning maar het zou op zijn minst voor verkavelingen van meerdere woningen opgelegd kunnen worden. Gekoppeld daaraan raden zij aan om in die zin ook bepalingen op te nemen met betrekking tot de verhouding gesloten versus halfopen versus open bebouwing waarbij het bestendigen van de huidige verhouding een minimum zou moeten en zijn en waarbij alleen een verhoging van de eerste type van bebouwing kan geaccepteerd worden.

b. De afdelingen gaan niet akkoord om herbestemmingen van de zonevrije bedrijven niet op te nemen in de ruimtebalans. Enerzijds is de te realiseren ruimtebalans zeer ruim voor de bestemming bedrijventerreinen. Dergelijk aanbod is volgens hen ruim boven de vraag. Anderzijds is het aanvaarden van de bestaande zonevrije bedrijven tot het contingent van bedrijventerreinen het verwerpen van bepaalde principes van een goede ruimtelijke ordening. In de regio liggen een aantal van deze bedrijven in ruimtelijk ongunstige zones. In een aantal gevallen is een herlocalisatie te verkiezen boven een behoud van de locatie. Met deze herziening, is de kans dat een eventuele herlocalisatie in overweging genomen wordt miniem. Integendeel, de slechte ruimtelijke inplanting van deze bedrijven wordt beloond.

In de op 19 juli 2002 goedgekeurde versie werd voorgesteld om de oppervlaktes niet mee te rekenen van bestemmingswijzigingen van open ruimte bestemmingen naar bedrijfsbestemmingen. De nu voorliggende versie voorziet een uitbreiding van deze bepaling naar alle bestemmingen die niet geëigend zijn voor bedrijven. In zijn advies van 3 oktober 2002 stelde de MiNa-Raad in dit verband dat logischerwijze in de ruimteboekhouding een complementaire correctie moet worden doorgevoerd voor verkochte maar niet in gebruik genomen bedrijfsterreinen. De afdelingen ondersteunen dit advies ter zake.

c. Als men in deze herziening de regularisatie van zonevrije bedrijven niet opneemt in de ruimtebalans, dan kan men eigenlijk niet anders dan dit ook voor andere sectoren doen: regularisatie van zonevrije bossen niet meerekenen in de voorziene 10.000 ha bosuitbreiding, regularisatie van zonevrije natuur en deze niet meerekenen in de 38.000 ha natuur en reservaatgebied. Gelijkaardige behandeling is gewenst.

a. Ten aanzien van de argumentatie inzake de 60/40-verhouding verwijst Vlacoro naar haar antwoord bij kader 2 (a). Nieuwe regels inzake woningdichtheid zijn voor de commissie een aangelegenheid voor de lagere bestuursniveaus (vertaling van de algemene richtinggevendende cijfers naar concrete locaties).

b. Terzake van de herbestemming van zonevrije bedrijven verwijst Vlacoro naar haar antwoord bij kader 9 (a). De commissie wijst vervolgens ook naar de omzendbrief RO 2000/01 van 29 september 2000 over het planologisch attest, het bedrijfs-BPA en het sectoraal BPA - zonevrije bedrijven, met toepassing waarvan herlocalisatie in overweging dient genomen te worden bij een bestemmingswijziging voor een zonevrij bedrijf. Inzake het schrappen van de beperking tot open ruimte bestemmingen, herinnert de commissie eraan dat zij daarop heeft aangedrongen in haar advies van 19 november 2002.

c. Het in rekening brengen van regularisaties van zonevrije bossen en zonevrije natuur vallen buiten het bestek van deze herziening en dienen nader onderzoek in het kader van RSV-bis of RSV II.

15. Het bezwaarschrift van Natuurpunt [B50] heeft betrekking op het evaluatieproces van het RSV en op de inhoud van het voorontwerp herzieningsbesluit.

a. Natuurpunt pleit er voor om het eerste en het tweede spoor in het evaluatieproces alsnog te integreren in één globale evaluatie. Dit houdt in dat de huidige procedure wordt opgeschort tot een algemene evaluatie van het RSV beschikbaar is. Dit betekent uiteraard ook dat deze evaluatie zo snel als mogelijk beschikbaar moet zijn. Dit in navolging van het advies van de MiNa-Raad. Uit de nota aan de Vlaamse regering m.b.t. de partiële herziening bleek ook dat fundamentele bijstellingen op basis van ofwel plenaire vergaderingen ofwel de Vlaamse adviesraden eventueel zouden nopen tot opnieuw consulteren in het ander spoor.

De vereniging voert daarvoor volgende argumenten aan.

De evaluatie over drie sporen brengt mee dat de wettelijk voorziene termijn voor evaluatie (om de vijf jaar) niet gehaald wordt. Door akkoord te gaan met een zeer partiële herziening schuift de Vlaamse regering een volledige evaluatie voor zich uit.

Het voorstellen van herzieningen voor twee ruimtelijke functies terwijl de voorziene evaluatie wordt uitgesteld, is niet conform met het RSV en met de basisuitgangspunten van ruimtelijke structuurplanning:

- de werkwijze is in strijd met een duurzaam ruimtelijk beleid, waarbij een samenhangende benadering van de verschillende maatschappelijke activiteiten nagestreefd wordt; ingaan op acute sectorale knelpunten kan de samenhang met de lange termijnbenadering hypothekeren;

- er is een belangrijk onderscheid tussen evaluatie en herziening; een tussentijdse evaluatie is nuttig om na te gaan of men op koers blijft en hoeft niet noodzakelijk tot een herziening of bijsturing te leiden;

- een flexibel aan te passen beleidsplanning is een basisuitgangspunt van de ruimtelijke structuurplanning; om redenen van overzichtelijkheid en maatschappelijk draagvlak is het echter niet wenselijk dat een té snelle opeenvolging van herzieningen leidt tot een cascade van planbijstellingen op provinciaal en gemeentelijk vlak; bij een relatief jong planningsinstrument zoals het RSV kan dit de stabiliteit van het proces op de helling zetten.

Het bijstellen van het RSV vraagt een goede middenweg tussen flexibiliteit, overzichtelijkheid en rechtszekerheid. Elk jaar een evaluatie en herziening doorvoeren is een te snelle frequentie. Bovendien moeten eventuele aanpassingen zich baseren op een evaluatie van de uitvoering van het RSV in de breedte en niet alleen op specifieke knelpunten die sommige actoren aankaarten.

b. Wat de wijziging van de implementatie van de 60/40 verhouding betreft is een ongewenst neveneffect van de wijziging wellicht de toename van de bouwdruk op het buitengebied van de stedelijk gebiedgemeenten door toewijzing van 60% i.p.v. 40 % van de bijkomende woongelegenheden in deze delen. Het zijn vaak juist deze delen van het buitengebied die aansluiten bij de stedelijke gebieden. Het gaat om overwegend open ruimtegebieden nabij stedelijke kernen waar de suburbanisatie-druk sowieso het grootst is. Om de basisdoelstelling van het RSV "het buitengebied behouden en waar mogelijk versterken" te respecteren, is een bijkomende bescherming van het buitengebied van de stedelijk gebiedgemeenten noodzakelijk.

De Vlaamse regering voorziet wat dit betreft zelf om een grendel in te bouwen, die slechts als een indicatieve bepaling zal gelden. In stedelijk gebiedgemeenten dient men de in 1991 bestaande verhouding tussen het buitengebied en het stedelijk gebied binnen deze gemeenten te hanteren bij het verdelen van de bijkomende woongelegenheden. Deze indicatieve bepaling lijkt onvoldoende hard om open ruimte onder druk te vrijwaren. Een bindende bepaling geeft meer garanties. Verder dient de wijziging beperkt te worden tot `60%-regel enkel toepasbaar op de bestaande kernen van gemeenten die gedeeltelijk tot het buitengebied behoren (en dus niet op delen van de open ruimte en woonuitbreidingsgebieden) Een knelpunt bij het toepassen van deze grendel is dat de verhouding tussen het aantal woningen in buitengebied en in stedelijk gebied niet kan worden vastgesteld zolang het stedelijk gebied niet is afgebakend. Natuurpunt vraagt daarom dat het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden zonder woonbehoeftestudie pas mogelijk zou worden na de afbakening van het stedelijk gebied.

Deze maatregel gaat in tegen lopende planprocessen (vb afbakening stedelijk gebied Gent - zie ook bezwaarschrift dienst stedenbouw Gent) - en doorbreekt de consensus die bij deze processen tot stand kwam. Dit zorgt voor de nodige verwarring en een verdere ondergraving van het ruimtelijk beleid. Dergelijke aanpassingen kunnen enkel kaderen in een samenhangende benadering t.a.v. de evaluatie van het RSV.

c. De wijziging van de ruimteboekhouding zou momenteel slechts een beperkt areaal beslaan, maar als dergelijke planologische regularisaties over heel Vlaanderen veralgemeend worden, gaat het misschien wel om aanzienlijke oppervlaktes (ongeveer 3.000 ha volgens het SPRE).

De in 1997 vastgestelde taakstelling voor bedrijventerreinen bleek een overschatting. In de eerste plaats is de taakstelling van 10.000 ha nieuwe bedrijventerreinen die het RSV in haar bindende bepalingen vaststelt, weinig onderbouwd. Deze taakstelling lag zelfs hoger dan de maximale prognose van de behoefte aan nieuwe bedrijventerreinen uit het informatief gedeelte van het RSV (met name 9.287 ha). Het RSV zelf schuift in zijn informatief gedeelte 5.451 als meest realistische middenprognose naar voor. Er zijn bijgevolg voldoende redenen om te twijfelen aan de opportuniteit van de voorgestelde wijziging van de ruimteboekhouding.

De voorgestelde herziening in het RSV verwijdert wel de `bestemmingseigen' gemaakte zonevreemde bedrijven uit de taakstelling (als een vorm van debudgettering in de ruimteboekhouding) maar voorziet niet de omgekeerde beweging die men logischerwijze als een complement daarvan zou kunnen zien. Dit zou betekenen dat zone-eigen, reeds verkochte maar nog niet gebruikte bedrijfspercelen worden meegerekend als nieuwe bedrijventerreinen (en dus bij de taakstelling van 10.000 ha in mindering te brengen).

Zonevreemdheid is een veelzijdig probleem. Hoe verhoudt deze wijziging voor zonevreemde bedrijven zich tot de problematiek van zonevreemde woningen, zonevreemde campings... Indien we ook deze niet langer aanrekenen in de ruimteboekhouding zal Vlaanderen nog flink moeten uitbreiden.

Naast de kwantitatieve taakstelling dienen ook meer kwalitatieve maatregelen in acht genomen te worden. Hiertoe moet men het onderscheid tussen effectieve en reservegebieden voor bedrijven respecteren. De bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen leggen vast dat tegen 2007 6.000 ha als bedrijventerrein en 4.000 ha als reservebedrijventerrein worden afgebakend. In de praktijk is het moeilijk controleerbaar of de door het RSV opgelegde verhouding in de praktijk gerespecteerd wordt. Natuurpunt vraagt daarom dat ruimtelijke uitvoeringsplannen duidelijk moeten aangeven of een bijkomend bedrijventerrein als effectief of als reserveterrein zal fungeren.

Het niet meerekenen van 'geregulariseerde' zonevreemde bedrijven in de taakstelling van het RSV, kan het planologisch omzetten van zonevreemde bedrijven mogelijk stimuleren. Dit mag er echter niet toe leiden dat ook voor zonevreemde bedrijven in ruimtelijk kwetsbare gebieden bestemmingswijzigingen worden nagestreefd en dat de druk om deze bedrijven te herlokalisieren zou wegvallen. Dit risico is reëel omdat dit extra ruimte zou bieden binnen de totale taakstelling van het RSV inzake bedrijventerreinen. Via de partiële herziening van het RSV dient men een richtinggevende bepaling op te nemen die een planologische regularisatie van zonevreemde bedrijven (via een sectoraal BPA of een ruimtelijk uitvoeringsplan) in ruimtelijk kwetsbare gebieden onmogelijk maakt.

a. Vlacoro kan Natuurpunt niet bijtreden waar ze één globale evaluatie verzoekt. Via deze partiële herziening worden enkele problemen aangepakt waarvan ook de commissie vindt dat zij een dringende oplossing behoeven. De commissie meent dat hier niet kan gewacht worden op RSV-bis. Vlacoro herinnert hier ook aan artikel 22, §2 van het decreet Ruimtelijke Ordening waarin bepaald wordt dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te allen tijde geheel of gedeeltelijk kan worden herzien.

b. Inzake de 60/40-verhouding verwijst Vlacoro vooreerst naar haar antwoord bij kader 1 (a). De commissie is verder van oordeel dat het opnemen van de grendels in het richtinggevende gedeelte van het RSV voldoende waarborgen biedt. Zij meent ook dat maatregelen inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden buiten het bestek van deze herziening vallen.

c. Inzake de wijziging van de ruimteboekhouding verwijst Vlacoro naar haar antwoord bij kader 9 (a). De door Natuurpunt beweerde overschatting van de taakstelling voor bedrijventerreinen is in deze herziening niet aan de orde, evenmin als zonevreemdheid als veelzijdig probleem en planologische regularisatie van zonevreemde bedrijven in ruimtelijk kwetsbare gebieden. Dat zijn problematieken die nader onderzocht dienen te worden in het kader van RSV-bis of RSV II.

16. Gezien de beperkte impact van de herziening op de stad Mechelen, geeft het college van burgemeester en schepenen van Mechelen [B61] een gunstig advies

Vlacoro neemt akte van deze opmerking.

B.2. Bespreking van de adviezen

De nummers tussen [] verwijzen naar de bezwaarschriften zoals zij opgenomen zijn in de databank.

Met toepassing van artikel 20, §5 van het decreet Ruimtelijke Ordening houdt Vlacoro geen rekening met laattijdige adviezen [A31, A32, A33].

B.2.1. Adviezen van SERV en MiNa-Raad

17. In een briefadvies van 3 juli 2003 merkt de MiNa-Raad) [A7] op dat de herziening in hoofdzaak slaat op cijfermatige opties voor de activiteiten wonen en bedrijvigheid. De Vlaamse regering nam reeds op 19 juli 2002 een principiële beslissing over deze partiële herziening. De MiNa-Raad bracht hierover advies uit op 3 oktober 2002. Ten opzichte van de op 19 juli 2002 goedgekeurde tekst werden slechts enkele beperkte wijzigingen aangebracht. De raad is hierin teleurgesteld aangezien het advies van 3 oktober 2002 niet heeft doorgewerkt naar de voorlopig vastgestelde herziening. Nochtans bevat dit advies heel wat plausibele elementen waar de Raad nog steeds achter staat. De MiNa-Raad heeft er dan ook voor geopteerd om het advies als bijlage bij zijn briefadvies te voegen en het te beschouwen als een integraal onderdeel van voorliggend briefadvies. De raad hoopt dat de aanbevelingen uit dit advies bij de definitieve vaststelling van voorliggende herzieningen alsnog zullen doorwerken. De raad pleitte er in dit advies onder meer uitdrukkelijk voor om het eerste en het tweede spoor in het evaluatieproces alsnog te integreren en als één globale evaluatie aan het Vlaams Parlement voor te leggen. Dit houdt in dat de uitgetekende procedure wordt opgeschort tot een algemene evaluatie van het RSV beschikbaar is.

Wat betreft de voorgestelde wijzigingen stelt de Raad vast dat het - behoudens enkele kleinere correcties - vooral gaat om een verruiming van het principe dat bestemmingswijzigingen voor bestaande maar zonevreemde bedrijven niet worden verrekend in de ruimteboekhouding. In de op 19 juli 2002 goedgekeurde versie werd voorgesteld om de oppervlaktes niet mee te rekenen van bestemmingswijzigingen van open ruimte bestemmingen naar bedrijfsbestemmingen. De nu voorliggende versie voorziet een uitbreiding van deze bepaling naar alle bestemmingen die niet geëigend zijn voor bedrijven. In zijn advies van 3 oktober 2002 stelde de raad in dit verband dat logischerwijze in de ruimteboekhouding een complementaire correctie moet worden doorgevoerd voor verkochte maar niet in gebruik genomen bedrijfsterreinen. De nu voorgestelde verruiming inzake het niet verrekenen van bestemmingswijzigingen voor alle zonevreemde bedrijven versterkt deze vraag van de Raad naar een complementaire correctie. Ook de vraag van de raad naar een uitdrukkelijke bepaling om in ruimtelijke uitvoeringsplannen steeds duidelijk het statuut van een bedrijventerrein aan te geven (met name effectief of reserve) wordt in dit licht bekeken eveneens extra belangrijk.

De MiNa-Raad hoopt dat bij de definitieve vaststelling effectief aan de bezorgdheden van de raad - zoals verwoord in voorliggend advies én in het advies van 3 oktober 2002 - wordt tegemoet gekomen.

(Samenvatting van het advies van de MiNa-Raad van 3 oktober 2002

Wat betreft het proces pleit de MiNa-Raad ervoor:

- het eerste en het tweede spoor in het evaluatieproces alsnog te integreren en als één globale evaluatie aan het Vlaams Parlement voor te leggen;
- maatschappelijke actoren die in het debat een legitieme rol hebben gelijkwaardig te benaderen.

De MiNa-Raad erkent de frictie betreffende 60/40-verhouding en doet een aantal aanvullende voorstellen met betrekking tot het voorontwerp, met name om:

- de bepaling 'dat binnen de gemeenten die slechts gedeeltelijk tot het stedelijk gebied zullen behoren, de in 1991 bestaande verhouding tussen het buitengebied en het stedelijk binnen deze gemeenten te hanteren bij het verdeling van de bijkomende woongelegenheden' ook op te nemen in de bindende bepalingen van het RSV;
- een resultaatverbintenis op te nemen die regelt dat een gemeente die gedeeltelijk tot het stedelijk gebied en gedeeltelijk tot het buitengebied behoort ook in de fasering van de aansnijding van woonuitbreidingsgebieden de referentieverhouding in acht moet nemen.

De MiNa-Raad pleit ervoor:

- het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden zonder woonbehoeftestudie pas mogelijk te maken nadat voor de afbakening van het stedelijk gebied in kwestie een voorontwerp voor een RUP beschikbaar is;
- snel werk te maken van een grondbeleidsplan.

De MiNa-Raad acht de opportuniteit van het voorstel van wijziging wat betreft de verrekening van de zonevreemde bedrijvigheid in de ruimtebalans betwistbaar: de berekening van de 10.000 ha bedrijventerreinen betreft reeds een hoge taakstelling.

De MiNa-Raad stelt voor de voorgestelde wijziging aan te vullen met:

- een complementaire correctie inzake verkochte maar niet in gebruik genomen bedrijfsterreinen;
- een verscherping van de criteria voor het gefaseerd aansnijden van reservegebied en de krachtlijnen hiervan op te nemen in de bindende bepalingen;

- een richtinggevende bepaling die een planologische regularisatie van zonevreemde bedrijven (via een sectoraal BPA of een RUP) in ruimtelijk kwetsbare gebieden onmogelijk maakt.
En de MiNa-Raad merkt verder op dat:

- de voorgestelde wijziging in geen geval de taakstelling en de afbakening van de open ruimtestructuren in gedrang mag brengen;
- in de RUPs dient te worden aangegeven of een bijkomend bedrijventerrein als effectief als reserveterrein zal fungeren.)

Vlacoro neemt akte van het advies van de MiNa-Raad van 3 oktober 2002, waarvan de regering reeds kennis heeft kunnen nemen.

Wat het advies van 3 juli 2003 betreft verwijst de commissie naar haar antwoord bij kader 15 (a) voor haar standpunt inzake het integreren van het eerste en tweede spoor van de herziening van het RSV. Inzake het niet meerekenen van alle bedrijven die door een bestemmingswijziging zone-eigen worden (en niet enkel deze die in open ruimte bestemmingen gelegen zijn) wijst Vlacoro erop dat zij daarop aangedrongen heeft in haar advies van 19 november 2002. Wat de door de MiNa-Raad voorgestelde complementaire correctie betreft meent Vlacoro dat dit buiten het bestek van deze herziening valt.

18. In zijn advies van 9 juli 2003 gaat de SERV [A14] akkoord met de oplossing die is uitgewerkt voor de realisatie van de 60/40 verhouding inzake wonen. Wel dient erover te worden gewaakt dat geen verdere suburbanisatie doorgaat in de delen van (stedelijke) gemeenten die tot het buitengebied zullen behoren.

Ook gaat de raad akkoord met de verruiming van de regeling voor zonevreemde bedrijven. Deze verruiming impliceert dat de regeling wordt verruimd van zonevreemde bedrijven enkel gelegen in de open ruimte naar zonevreemde bedrijven gelegen in alle gewestplanbestemmingen die niet geëigend zijn voor bedrijvigheid. De raad stelt wel voor om de beperking tot ambachtelijke en industriële bedrijven te schrappen.

Voorts merkt de raad een inconsistentie op in de voorgestelde toevoeging van punt 6 in de bindende bepalingen in verband met de gebieden voor economische activiteiten. Deze toevoeging heeft voor gevolg dat de bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde bedrijven wel worden meegerekend in de ruimtebalans.

De Raad kan niet akkoord gaan met deze toevoeging, tenzij er een aanvulling gebeurt waarin duidelijk gesteld wordt dat in de 7.000 ha ruimte voor economie de bestemmingswijzigingen inzake zonevreemde economie niet worden meegerekend. Zoals al gesteld in het advies van 11 september 2002 moet de geplande toename van 7.000 ha bedrijventerreinen in de planperiode voor de SERV slaan op effectief nieuwe, bijkomende ruimte voor bedrijvigheid.

Wat de opmerking van de SERV over de ambachtelijke en industriële bedrijven betreft, verwijst de commissie naar haar antwoord bij kader 9 (a). Met betrekking tot de opmerking over punt 6 van de bindende bepalingen verwijst de commissie naar haar antwoord bij kader 8 (a).

B.2.2. Adviezen van aangewezen administraties en instellingen

19. De GOM Antwerpen [A11] en de GOM Oost-Vlaanderen [A110] wensen deze herziening te ondersteunen. Wat de ruimtebalans bedrijventerreinen betreft vragen zij de herziening op een aantal technische aspecten bij te sturen met het oog op de toepasbaarheid in de praktijk.

a. Beide instellingen ondersteunen krachtadig de voorgestelde neutraliteit t.o.v. de ruimtebalans bedrijventerreinen van bestemmingswijzigingen waarbij zonevreemde bedrijven in een geëigende zone worden ondergebracht. Zij tekenen echter bezwaar aan tegen het feit dat de neutrale werking van bestemmingswijzigingen wordt beperkt tot de "delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994". Die beperking is vanuit het RSV niet te verantwoorden en bovendien in de praktijk totaal onwerkzaam.

De beperking tot ambachtelijke en industriële bedrijven staat haaks op de indeling van de bestemmingscategorieën in de ruimteboekhouding van het RSV, waar gewerkt wordt met de groepen wonen, industrie (werken), recreatie, landbouw, bosbouw, reservaat en natuur, overig groen en overige bestemmingen. Tot de groep "werken" behoren niet enkel ambacht en industrie, maar evenzeer handel, dienstverlening en kantoor. De beperking staat ook haaks op de in het RSV vooropgestelde differentiatie van bedrijventerreinen. Op gemengde regionale bedrijventerreinen kunnen evenzeer dienstverlenende bedrijven toegelaten worden. Handel, kantoor en diensten kunnen op specifieke regionale bedrijventerreinen. Op lokale bedrijventerreinen zijn (enkel) zuivere kleinhandelsbedrijven uitgesloten. De nieuwe differentiatie benadert de economische bedrijvigheid op een meer globale en soepele wijze dan de strikte scheiding tussen industrie en ambacht enerzijds en kantoor, handel en diensten anderzijds die in de gewestplanbeschermingsvoorschriften wordt gehanteerd. Zo'n scheiding is uit het oogpunt van een zuinig ruimtegebruik ongewenst, en bleek in de praktijk trouwens onwerkzaam. De voorgestelde beperking tot bestemmingswijzigingen voor bestaande ambachtelijk en industriële bedrijven miskent die globale benadering van de economische bedrijvigheid. Wanneer de bestemmingswijziging een bestaande zonevremde handels-, diensten- of kantoorbedrijvigheid betreft en als nieuwe bestemming een bedrijfsterrein wordt afgebakend waarbinnen deze activiteit toegelaten is, zou dat volgens de herziening als een invulling van de taakstelling bedrijventerreinen worden aangerekend. Het is evenwel duidelijk dat zo'n bestemmingswijziging evengoed bestaande bedrijvigheid betreft en deze oppervlakte evenmin in de vraag naar bijkomende bedrijventerreinen is begrepen.

De beperking tot oppervlakten van delen van bestaande bedrijven en dan nog enkel voor bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994, is ook bekritiseerbaar en vooral niet werkbaar. Bestemmingsvoorschriften hebben steeds betrekking op een welbepaalde gebied, grond of oppervlakte, ongeacht of op dat terrein gebouwen staan, laat staan of deze gebouwen allen vergund waren voor 1994. Relevant voor de ruimtebalans bedrijventerreinen is of een welbepaald terrein voor economische bedrijvigheid in gebruik was genomen op 1 januari 1994. Het hanteren van een criterium in functie van de vergunningstoestand op 1 januari 1994 is bovenal niet werkzaam. Een bedrijf kan deels wel, deels niet vergund zijn, zonder dat dit enige invloed heeft op de voor bedrijvigheid ingenomen oppervlakte. Een bedrijfsdeel kan via een gebruikswijziging in gebruik zijn genomen, zonder dat dat vergunningsplichtig was. Een gebouw kan met vergunning zijn opgericht, waar die vergunning na 1 januari 1994 vernietigd werd wegens vormgebreken. Een onvergund bedrijfsdeel kan zijn opgericht op een vergunde oppervlakte of in de plaats van een vergund gebouw, ... Vermits stedenbouwkundige vergunningen niet enkel op oppervlakten maar ook op volumes betrekking hebben, en het al dan niet aanwezig zijn van een vergunning voor alle op een terrein opgerichte bouwwerken geen indicatie geeft of dat terrein voor 1994 (wettig) in gebruik werd genomen, is het criterium van de vergunningstoestand d.d. 1 januari 1994 niet relevant. Naar oordeel van de GOM's moet deze vergunningstoestand buiten beschouwing worden gelaten op het vlak van de ruimtebalans bedrijventerreinen. Tijdens het planningsproces van het BPA of RUP wordt de opportuniteit van een bestemmingswijziging in functie van een zonevremd bedrijf beoordeeld. De vergunningstoestand van het bedrijf is één van de elementen die daarbij in rekening wordt gebracht. Besluit de overheid een geëigende bestemming vast te stellen, dan spreekt zij zich uit over de behoud van het bedrijf en de eventuele toekomstige uitbreidingsmogelijkheden in volume en oppervlakte. Bij de aanrekening van deze bestemmingswijziging in de ruimteboekhouding is er geen plaats om bijkomend een evaluatie door te voeren over de toelaatbaarheid van het behoud ter plaatse. De ruimteboekhouding dient louter een aktename te zijn van het gegeven of er nieuwe ruimte voor bedrijvigheid wordt gecreëerd of niet. Wordt de neutraliteit van bestemmingswijzigingen t.o.v. de ruimtebalans bedrijventerreinen afhankelijk gemaakt van de vergunningstoestand op 1 januari 1994 en van het feit of het een ambachtelijke of industriële activiteit betreft, dan zal bij iedere aanrekening in de ruimteboekhouding een oordeel moeten worden geveld tot welke sector het bedrijf behoort en hoe het precies staat met die vergunningstoestand. De onduidelijkheden, grensgevallen en betwistingen op die vlakken zijn legio. De ambtenaren die belast zijn met de ruimteboekhouding zijn ook niet uitgerust voor dergelijke evaluaties. Het toepassen van deze criteria in de praktijk is niet evident.

De instellingen wensen daarbij te benadrukken dat met het voormelde niet gepleit wordt ten gunste van een algehele regularisatie van onvergunde bedrijven, of tegen het uitdovingsbeleid inzake baanwinkels. Of een zonevreemd bedrijf dat niet over alle vereiste vergunningen zou beschikken in aanmerking komt voor een regularisatie, dan wel of een baanwinkel zou kunnen bestendig worden, is een vraag die bij de planningsprocedures dient uitgeklaard te worden door de daartoe bevoegde overheden. Met onderhavig bezwaarschrift wordt enkel gesteld dat, indien deze overheid ervoor opteert het bedrijf een geëigende bestemming toe te kennen, dit niet ten koste kan gaan van de taakstelling voor nieuwe ruimte voor bedrijvigheid. Tot welke sector dat bedrijf behoort, en hoe de vergunningstoestand van het bedrijf was onder de vorige planvoorschriften, is daarbij irrelevant.

Gelet op het voorgaande, stellen beide instellingen voor om de zinsnede "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid naar bedrijfsbestemmingen, van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994, worden de oppervlaktes niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha" te wijzigen in: "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid naar bedrijfsbestemmingen, van voor 1 januari 1994 voor economische bedrijvigheid aangewende terreinen, worden de oppervlaktes niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha".

b. Beide instellingen delen verzetten zich tegen de door de MiNa-Raad in haar advies van 3 oktober 2002 gevraagde aanvulling dat de ruimteboekhouding complementair zou gecorrigeerd worden met betrekking tot verkochte maar nog niet ingenomen bedrijventerreinen.

a. *Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).*

b. *Inzake het advies van de MiNa-Raad verwijst Vlacoro naar punt B.2.1 van dit advies.*

20. Voor de GOM West-Vlaanderen [A17] mag het ruimtepakket dat door het RSV voorzien wordt voor bijkomende bedrijventerreinen niet aangesproken worden voor regularisaties van zonevreemde bedrijven.

a. De GOM - West-Vlaanderen ondersteunt dan ook ten volle het principe van de voorgestelde wijziging maar wenst ze evenwel nog te laten bijsturen.

Er is immers bezwaar tegen de beperking waarbij de zo-even aangehaalde nieuwe regel geldt voor de (delen van) zonevreemde bedrijven die voor 1.1.1994 vergund zijn. Gezien de term "vergund" gebruikt wordt, gaat het in deze tekst dus om "gebouwen". In feite is het in de voorliggende problematiek niet relevant of er op een perceel een "gebouw" stond/staat of er een bouwvergunning afgeleverd is voor 1.1.1994. Wat wél relevant is, is de vraag of een grond op 1.1.1994 aangewend was door een bedrijf; deze aanwending kan zich voordoen via een gebruik waarvoor geen bouwvergunning nodig is, via een vergund gebouw, via een deels vergund gebouw en/of via een onvergund gebouw. Overigens is de vergunningstoestand vaak te complex om te kunnen dienen als veilige basis voor een verrekening in de ruimteboekhouding. Het kan immers gaan om vergunningen voor (eventueel delen van) bedrijven, om vergunningen die voor 1.1.1994 afgeleverd zijn maar na 1.1.1994 vernietigd zijn, om een gebouw dat onvergund opgetrokken is ter vervanging van een vergund gebouw en dergelijke meer. In het geval van oudere bedrijven zijn bouwvergunningen bovendien niet na te trekken of niet bestaande. Het als niet relevant beschouwen van de vergunningstoestand als basis voor het al of niet verrekenen in de ruimtebalans mag niet begrepen worden als een pleidooi tegen een ernstig vergunnings- en handhavingsbeleid.

De GOM wenst dan ook dat de zin "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid, naar bedrijfsbestemmingen, van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994, worden de oppervlaktes niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha." vervangen wordt door de zin: "Voor bestemmingswijzigingen van bestemmingen, niet geëigend voor bedrijvigheid, naar bedrijfsbestemmingen, van gronden die voor 1.1.1994 voor economische bedrijvigheid waren aangewend, worden de oppervlaktes niet gerekend tot de totale toename van 6.964 ha."

b. In het tweede deel van haar bezwaarschrift merkt de GOM op dat het verwonderlijk is dat, naar aanleiding van de partiële herziening, de taakstelling voor bedrijventerreinen niet is aangepast. Alles wijst er voor de instelling op dat, zelfs bij een vrijgeven van de oppervlakten die onterecht werden "gebruikt" bij de regularisatie van zonevreemde bedrijven, de taakstelling voor West-Vlaanderen onvoldoende is en dat een bijsturing noodzakelijk is. De GOM vraagt dat de taakstelling voor West-Vlaanderen, vermeld in tabel 5 op blz. 443 van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, zou opgetrokken worden van 1.504 ha tot een richtcijfer van 1.820 à 1.920 ha, of afgerond, circa 1.850 ha.

a. *Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).*

b. *Vlacoro meent het optrekken van de taakstelling van de provincie West-Vlaanderen het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.*

21. Het bezwaarschrift van de GOM-Limburg [AI13] is hetzelfde als dat van de Limburgse sociale partners.

Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).

22. De tekst van het bezwaarschrift van de GOM Vlaams-Brabant [AI39] is dezelfde als deze van de Kamers voor Handel en Nijverheid Vlaams-Brabant.

Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 10.

23. De NV Zeekanaal [B19] merkt het volgende op.

a. De vennootschap benadrukt dat de geplande toename van de bedrijventerreinen met 6.964 ha moet betrekking hebben op effectief nieuwe terreinen en niet op terreinen die thans door economische bedrijvigheid worden gebruikt of voor economische bedrijvigheid zijn gereserveerd door aankoop. De herziening brengt terecht de bestemmingswijziging van zonevreemde bedrijven naar bedrijfsbestemmingen niet in rekening binnen de ruimtebalans bedrijventerreinen.

Het is echter betreurenswaardig dat deze inzichten enkel worden toegepast op delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1.1.1994. In de indeling van de bestemmingscategorieën in de ruimteboekhouding van het RSV wordt onder de groep werken niet enkel ambacht en industrie begrepen maar ook handel, dienstverlening en kantoor. Gebieden met zonevreemde handels-, diensten- of kantoorbedrijvigheid moeten bijgevolg beschouwd worden als gebieden met bestaande bedrijvigheid die bij een bestemmingswijziging naar bedrijfsbestemmingen niet mogen in rekening worden gebracht als bijkomende nieuwe bedrijventerreinen.

Dat de bepaling enkel betrekking heeft op bedrijven die stedenbouwkundig vergund zijn van voor 1.1.1994 is weinig relevant voor de ruimtebalans bedrijventerreinen. Voor de ruimtebalans is enkel het de facto gebruik van een welbepaald terrein voor economische bedrijvigheid van belang, niet de vergunningstoestand van de gebouwen op het terrein.

b. De vennootschap vestigt ook de aandacht op de noodzaak om zowel bestaande als nieuwe watergebonden bedrijventerreinen effectief voor te behouden voor watergebonden bedrijfsactiviteiten. De nieuwe watergebonden bedrijventerreinen die tot stand zullen komen bij de invulling van de taakstelling moeten uitsluitend bestemd zijn voor activiteiten die het water als transportmodus gebruiken.

c. De vennootschap vindt tenslotte ook dat het advies van de MiNa-Raad van 3 oktober 2002 een verkeerde redenering naar voren schuift.

a. *Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).*

b. *De opmerking over de watergebonden bedrijven valt buiten het bestek van deze herziening.*

c. Inzake het advies van de MiNa-Raad verwijst Vlacoro naar punt B.2.1 van dit advies.

B.2.3. Adviezen van provincie- en gemeenteraden

B.2.3.1. Gunstige adviezen van provincie- en gemeenteraden zonder bijkomende opmerkingen

24. De volgende raden verleenden gunstig advies zonder bijkomende opmerkingen.

- Provincieraad van Antwerpen (26 juni 2003) [A3]
- Gemeenteraad van Oostkamp (26 juni 2003) [A5]
- Gemeenteraad van Wortegem-Petegem (26 juni 2003) [A6]
- Gemeenteraad van Hechtel-Eksel (26 juni 2003) [A10]
- Gemeenteraad van Diepenbeek (23 juni 2003) [A12]
- Gemeenteraad van Evergem (26 juni 2003) [A17]
- Gemeenteraad van Keerbergen (23 juni 2003) [A19]
- Gemeenteraad van Tielt-Winge (26 juni 2003) [A20]
- Gemeenteraad van Staden (3 juli 2003) [A22]
- Gemeenteraad van Kapellen (23 juni 2003) [A27]
- Gemeenteraad van Nieuwpoort (24 juli 2003) [A30]

Vlacoro neemt akte van deze gunstige adviezen

B.2.3.2. Gunstige adviezen met bijkomende opmerkingen van provincie en gemeenteraden

25. De gemeenteraad van Koksijde (2 juni 2003) [A1] gaat principieel akkoord met de voorgestelde wijziging met betrekking tot de gewijzigde invulling op de woonbehoeften in de stedelijke gebieden en de gevolgen hiervan voor het buitengebied. De raad dringt bijkomend aan op een grondigere en fundamenteelere herziening van het RSV teneinde de specifieke problematiek aan de kust, met name de pensioenmigratie, te kunnen opvangen waardoor ook tegen betaalbare prijzen eigen inwoners kunnen blijven wonen in de gemeente.

Vlacoro neemt akte van het principieel akkoord van de gemeenteraad en wijst er verder op dat de problematiek van de pensioenmigratie het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.

26. De Provincieraad Oost-Vlaanderen (11 juni 2003) [A2] verleent een gunstig advies en adviseert bijkomend dat Zulte-Kruishoutem als specifiek economisch knooppunt geselecteerd wordt.

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies en wijst erop dat de selectie van Zulte-Kruishoutem als economisch knooppunt het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.

27. De gemeenteraad van Brugge (24 juni 2003) [A4] neemt kennis van het voorstel van herziening en verleent het volgend advies.

De analyse en opvolging van de ruimtelijke dynamiek inzake woningbouw is inderdaad essentieel om een effectief ruimtelijk beleid te voeren, maar kan zeker niet buiten het gemeentelijk niveau om of zonder het gemeentelijk niveau te kennen of hierbij te betrekken, gebeuren, zoniet dreigt het draagvlak voor de versterking van de stedelijke structuur en het verder afremmen van de suburbanisatie in het buitengebied weg te vallen.

Inzake het cijfermateriaal over bedrijventerreinen dreigt er een grote discrepantie te ontstaan tussen het theoretisch cijfermateriaal, zoals gehanteerd in het RSV, en de ervaring en vragen uit de praktijk, waaruit blijkt dat er zich heel wat problemen in de dagelijkse praktijk stellen waarop binnen een aanvaardbare termijn geen antwoord kan gegeven worden. Zo is er heel wat vraag naar bijkomende terreinen voor bedrijvigheid (KMO's en industrie) ter vervanging van terreinen waarop KMO's en industrie gevestigd waren of voorzien waren voor vestiging, maar die omgeschakeld werden naar woonprojecten, waardoor deze dus niet meer beschikbaar zijn (of waren) voor de vestiging van KMO's of andere bedrijfsactiviteiten. Duidelijkheid is noodzakelijk i.v.m. de problematiek van louter commerciële activiteiten binnen industriegebieden en dit zal of kan zijn invloed hebben op de nood aan bijkomende terreinen voor bedrijven. De historisch gegroeide vermenging van bedrijfsactiviteiten op industriegebieden, waarbij opties om deze vermenging beter te gaan structureren zal ook aanleiding geven tot het zoeken naar nieuwe locaties om tot een zekere ontmenging te komen (indien dit effectief nagestreefd dient te worden).

Het procesverloop van de herwerking van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Brugge, het afbakeningsproces van het regionaal stedelijk gebied Brugge en de opmaak van het strategisch plan voor de haven Brugge-Zeebrugge dreigt dermate complex te worden dat dit zou kunnen leiden tot immobilisme en geenszins de economische realiteit en snelheid kan bijhouden.

De stad Brugge heeft reeds duidelijk in haar beleid de vooropgestelde trendbreuk helpen realiseren en ook reeds gerealiseerd waardoor de stad Brugge het nodige spreekrecht en beslissingsrecht kan opeisen om dit kwalitatief beleid verder te zetten zodat er geen breuk in dit beleid kan ontstaan. De taakstelling dient dan ook in overleg bepaald te worden tussen de verschillende beleidsniveaus (Vlaams, Provinciaal en Stadsniveau) zonder de doelstellingen zoals geformuleerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te willen ondergraven. Het overleg zal daarenboven de betrokkenheid van de verschillende niveaus vergroten en de doelstellingen van het RSV dienen toch via concrete realisaties en initiatieven te gebeuren.

Vlacoro neemt kennis van deze opmerkingen die geen direct verband hebben met deze herziening en eerder betrekking hebben op RSV-bis of RSV II of op de door de stad genoemde planningsprocessen.

28. De gemeenteraad van Meise (26 juni 2003) [A8] neemt kennis van het besluit van de Vlaamse regering dd. 28.02.2003 houdende de voorlopige vaststelling van een herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en merkt op dat met betrekking tot de interpretatie van de ruimtebalans voor bedrijvigheid, met name alle bestaande terreinen die reeds vergund aangesneden werden, in hun totale perceelsoppervlakte niet mogen in rekening worden gebracht in de ruimtebalans teneinde de gemeente voor de realisatie van een lokaal bedrijventerrein volwaardige kansen te geven.

Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).

29. De provincieraad van Vlaams-Brabant [A11] verleent gunstig advies voorzover:

a. - in deel III - hoofdstuk III.3 §3 onderdeel 3.2 - nieuw item 3.2.7.- geen datum vooropgesteld wordt voor het verrekenen binnen de ruimteboekhouding - bedrijventerreinen en alleen gesproken wordt over de bestaande bedrijfsactiviteiten.

b. - in deel III - hoofdstuk III. 1 §4 onderdeel 4.1 en deel III - hoofdstuk III.2 §5 onderdeel 5.2 - nieuwe item; 'Analyse en opvolging van ruimtelijke dynamiek' de analyse van de evolutie en trends inzake woningbouw alleen betrekking heeft op de stedelijke gebieden waarvoor de bevoegde overheid verantwoordelijk is en het woord "opmaak" geschrapt wordt.

c. De provincieraad betreurt bovendien dat over het aspect sociale woningen geen bijkomende uitspraken worden geformuleerd, terwijl deze nochtans in de synthesesnota betreffende de prioriteiten inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening zijn opgenomen.

a. *Vlacoro verwijst naar haar antwoord bij kader 9 (a).*

b. *Vlacoro acht het vanzelfsprekend dat de analyse van de trends inzake woningbouw alleen betrekking heeft op de stedelijke gebieden waarvoor de overheid die het ruimtelijke structuurplan opmaakt, bevoegd is. De commissie acht het anderzijds niet aangewezen om het woord "opmaak" te schrappen. Als een dergelijke analyse opportuun is bij een herziening van een plan, dan is zij dat ook bij de opmaak ervan.*

c. *Vlacoro is van oordeel dat het aspect sociale woningen het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.*

30. De gemeenteraad van Zomergem (30 juni 2003) [A13] beslist de herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen gunstig te adviseren, maar met volgende opmerking : "Het Schipdonckkanaal is gecatalogeerd als hoofdwaterweg. Er wordt benadrukt dat de visie van de gemeente hieromtrent is opgenomen in haar GRS (p. 84), m.n. wordt door de gemeente Zomergem aangedrongen op het schrappen van het reservatie- en erfdiensbaarheidsgebied. Een verbreding van het Schipdonckkanaal betekent een belangrijke inbreuk op het huidig ruimtelijk functioneren van de gemeente. Het verbrede Schipdonckkanaal zal immers een belangrijk barrière-effect teweegbrengen, en dit niet enkel op landschappelijk en ecologisch vlak, maar ook vanuit verkeerskundig en sociaal oogpunt."

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies en wijst erop dat de opmerking over het Schipdonckkanaal het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II, ofwel het voorwerp dient uit te maken van een specifieke beslissing van de Vlaamse regering.

31. De gemeenteraad van Antwerpen (24 juni 2003) [A15] brengt gunstig advies uit inzake de door de Vlaamse regering op 28 februari 2003 voorlopig vastgestelde partiële herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De gemeenteraad verzoekt de Vlaamse regering alsnog rekening te houden met punt 3, opgenomen in een advies van het schepencollege van 16 oktober 2002 inzake bedrijventerreinen, namelijk: "een lijst van de vergunde industriële bedrijven tot 1 januari 1994 en onvergunde tot vandaag met de oppervlakte dient bezorgd te worden aan de stad Antwerpen".

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies. Vlacoro stelt verder vast dat de vraag van het schepencollege om een lijst van industriële bedrijven op te stellen verband houdt met de afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen en dus in het kader van dat planningsproces dient te worden gezien.

32. De gemeenteraad van Wervik (1 juli 2003) [A16] beslist gunstig advies te verlenen omtrent het ontwerp tot gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De gemeenteraad verzoekt de Vlaamse Regering om, in toepassing van het tweede spoor dat bij de wijziging van het RSV wordt gevolgd, ook voor wat betreft de Stad Wervik een algemene evaluatie-operatie van het RSV op te zetten, en ook voor wat betreft het grondgebied Wervik het RSV te herzien, zodat tenminste het gedeelte ten zuiden van de N58 als kleinstedelijk gebied op provinciaal niveau wordt erkend.

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies en wijst erop dat de plaats van Wervik in het RSV het bestek van deze herziening te buiten gaat en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.

33. De gemeenteraad van Ieper (7 juli 2003) [A18] geeft een gunstig advies aan de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen;

Aan de Vlaamse regering wordt gevraagd de Provincie West-Vlaanderen ertoe aan te zetten te starten met de afbakening van het stedelijk gebied zodat de stad Ieper in kennis kan worden gesteld van de verdeling van het pakket aan bijkomende woningen naar buitengebiedgemeenten en gemeenten opgesomd als kleinstedelijk gebied alsook van de verdeling van de behoefte aan bedrijventerreinen naar het kleinstedelijk gebied en aldus verder kan met de uitvoering van haar goedgekeurd ruimtelijk structuurplan.

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies en wijst erop dat het verzoek van Ieper aan de Vlaamse regering om de provincie aan te zetten te starten met de afbakening van het stedelijk gebied het bestek van deze herziening te buiten gaat.

34. De gemeenteraad van Lanaken (26 juni 2003) [A21] geeft unaniem gunstig advies wat betreft de voorlopig vastgestelde herziening van het RSV, onder voorwaarde dat: bij deze herziening eveneens de mogelijkheid opgenomen wordt dat scenario 2 van het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Limburg wat betreft de verdeling voor bijkomende woningen voor buitengebieden, en in bijzonder voor Lanaken toegepast kan worden.

Vlacoro neemt akte van het gunstig advies. De commissie wijst er verder op dat scenario's van een provinciaal ruimtelijk structuurplan niet bepalend kunnen zijn voor het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Anderzijds meent de commissie wel dat problematiek van de sterke buitenlandse woondruk een zaak is die nader dient onderzocht te worden in het kader van RSV-bis of RSV II.

35. De provincieraad van West-Vlaanderen [A28] adviseert gunstig op voorwaarde dat door de definitieve vaststelling van deze herziening de beide tweede scenario's van het provinciaal ruimtelijk structuurplan West-Vlaanderen, zowel over het aspect wonen als over het aspect bedrijvigheid, in werking treden.

Vlacoro is van oordeel dat de inwerkingtreding van scenario's uit een provinciaal ruimtelijk structuurplan niet dient geregeld te worden in het kader van een herziening van het RSV.

B.2.3.3. Andere adviezen van gemeenteraden

36. De gemeenteraad van Gent (24 juni 2003) [A9] heeft opmerkingen bij de volgende punten.

a. De herziening van 60/40 woningbouwverdeling en de bijhorende toelichting is vrij moeilijk begrijpbaar, wat de verwarring en interpretatiemogelijkheid alleen maar groter maakt. Zoals de stad de herziening interpreteert houdt deze een versoepeling in waardoor de 60 % woningbouw van toepassing wordt op het volledig grondgebied van een gemeente dat deel is van een stedelijk gebied, ook al ligt maar een klein deel ervan in het stedelijk gebied. Er kan dus meer gebouwd worden in de deelgemeenten die net in het buitengebied vallen (met als bovengrens de zogenaamde lokale behoefte, maar niet meer de 40 % als plafond) en de druk om meer te bouwen in het stedelijk gebied neemt enigszins af. Dit is dus een gedeeltelijke uitholling van het basisprincipe van de stedelijke afbakeningen.

b. De Vlaamse regering acht dit verantwoord op basis van o.a. de trendbreuk die zich maar langzaam manifesteert en dat in dat licht de vooropgestelde verhouding naar 2007 toe moeilijk gehaald kan worden en op basis van het feit dat er vooral in het buitengebied nog een erg groot aanbod aan juridisch voor woningbouw geschikte percelen bestaat en dat de initiatieven voor het vergroten van het aanbod voor woningbouw in de stedelijke gebieden nog beperkt zijn. De Stad Gent kan deze vaststellingen alleen maar bijtreden, maar niet de conclusies die de Vlaamse

regering daar uit trekt. Aan de ene kant heeft het Vlaamse Gewest, buiten de nog steeds niet afgeronde afbakeningsprocessen, sinds de goedkeuring van het RSV in 1997 geen belangrijke maatregelen genomen om het woonaanbod in de stedelijke gebieden te helpen verhogen. De afbakeningsprocessen verlopen te traag en houden enkel een beperkt aantal herbestemmingen in. Nu stelt de Vlaamse regering vast dat de trendbreuk in het voordeel van de steden maar moeilijk gehaald kan worden tegen 2007. Aan de andere kant hebben talloze buitengebiedgemeenten rustig kunnen doorbouwen. De enige actie die de Vlaamse overheid ondernomen heeft ter afremming van de woningbouw in het buitengebied, met name de blokkering van de woonuitbreidingsgebieden door middel van vereiste woonbehoeftestudies, is ondertussen ook teruggeschroefd. Voor de woningbouwmarkt is het gewestplan veel bepalender dan het RSV. Niet het RSV regelt de verdeling van de bijkomende woningen, maar vooral het juridisch verordenende gewestplan. Noch de Vlaamse regering, noch de provinciebesturen durven een drastische verschuiving van de woonreserves op het gewestplan van het buitengebied naar de stedelijke gebieden onderzoeken of aankondigen. Op deze wijze kan de trendbreuk in het voordeel van de steden inderdaad niet gemaakt worden. De kloof tussen beleidsverklaringen rond stedelijk beleid en de feitelijke cijfers van de recente woningbouw is groot. De Vlaamse regering beperkt zich tot het bijstellen van de planologische principes in plaats van conclusies te trekken rond een stedelijk grond- en pandenbeleid.

c. Zonevreedde bedrijven welke herbestemd worden, worden niet afgehouden van het pakket bedrijventerreinen in de Vlaamse ruimtebalans. Hiermee vergemakkelijkt de Vlaamse regering, na de recente decreetswijziging zonevreedde bedrijven, de herbestemming van zonevreedde bedrijven verder. Door deze regeling zal bovenop de geplande toename van 6.964 ha bedrijventerreinen in Vlaanderen (RSV) een aangroeiende bedrijfsoppervlakte komen van reeds bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven. Of dit voor Vlaanderen een bijdrage kan zijn van goede ruimtelijke ordening valt af te wachten en zal sterk afhankelijk zijn van hoe het Vlaamse Gewest zal omspringen met de concrete aanvragen tot herbestemming van gemeenten en bedrijven.

Voor deze aangroeiende herbestemde oppervlakte legt het Vlaamse Gewest noch een bovengrens, noch een verdeelsleutel op. Nochtans zou, net als voor de historisch gegroeide bedrijven, een bovengrens kunnen gehanteerd worden. Ook een verdeelsleutel waarbij er meer kan herbestemd worden in de stedelijke gebieden en de economische knooppunten dan in de kernen van het buitengebied zou hier aangewezen zijn.

d. Onduidelijk is hoe deze uitspraken rond herbestemming zonevreedde bedrijven te rijmen vallen met de laatste bepaling van hetzelfde besluit dat stelt dat de vertaling van de kwantitatieve opties m.b.t. economische activiteiten in de ruimteboekhouding maar kan resulteren tot een maximale toename van bestemde industrieterreinen in plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen t.o.v. de anno 1/1/1994 bestemde industrieterreinen met 7.000 ha. Deze 2 bepalingen in hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering lijken contradictorisch t.o.v. elkaar. Welke bepaling primeert ?

e. Algemeen beschouwd vindt de stad Gent dat de Vlaamse regering grote inspanningen levert rond randverschijnselen in de ruimtelijke ordening, zoals inzake zonevreedde bedrijven, en zet ze de gemeentebesturen onder druk om daar ook werk van te maken. Daarmee dreigt zij onvoldoende aandacht te hebben voor veel belangrijkere aspecten van de ruimtelijke planning zoals Vlaamse aanbod- en stimuleringsmaatregelen op de reeds bestemde woningbouw- en bedrijfsgronden, zowel in de stedelijke gebieden en economische knooppunten als in de havengebieden. Dergelijke maatregelen van grond- en pandenbeleid zouden de socio-economische dynamiek meer significant kunnen beïnvloeden dan het herbestemmen van reeds bestaande zonevreedde bedrijven en het bijstellen van planologische principes. Ook de talrijke Vlaamse afbakeningsprocessen waren tot nog toe geen aanleiding voor het Vlaamse Gewest om hier meer stimulansen rond uit te werken.

a. *De commissie verwijst naar haar antwoord bij kader 1*

b. *Vlacoro merkt op dat het verloop van afbakeningsprocessen, verschuivingen van woonreserves op het gewestplan en een stedelijk grond- en pandenbeleid buiten het bestek van deze herziening vallen.*

c. *Vlacoro is er geen voorstander van om naar aanleiding van dit dossier bovengrenzen en verdeelsleutels op de leggen. De commissie vindt dit eerder een zaak voor RSV-bis of RSV II.*

d. *Vlacoro verwijst hier naar haar antwoord bij kader 8 (a).*

e. *Vlacoro is van oordeel dat de door de stad opgesomde problematieken buiten het bestek van deze herziening vallen en nader dienen onderzocht te worden in het kader van RSV-bis of RSV II, ofwel het voorwerp dienen uit te maken van een specifiek stimuleringsbeleid.*

37. a. De gemeenteraad van Balen (30 juni 2003) [A23] merkt op dat bij de opmaak van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen cijfers werden opgenomen voor wat betreft het wonen in de buitengebieden die volgens het bestuur niet haalbaar zijn. In deze partiële herziening komt de negatieve invloed voor de gemeente nog sterker aan bod. Het gemeentebestuur vraagt dan ook uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering de volledige verantwoordelijkheid neemt voor wat betreft de uitvoering van dit initiatief. Steeds opnieuw moet het bestuur ervaren dat op de hogere niveaus niet wordt ingeschat hoe groot de impact ten velde wel is. Het is duidelijk dat het hele structuurplanningsgebeuren nog niet op punt staat. Zoals zo dikwijls wordt een regelgeving opgemaakt die nog niet rijp is voor uitvoering. Alle nadelige gevolgen dienen dan nog in het proces zelf worden ondervangen. Als burger en als lagere overheid is er geen houvast meer te vinden.

b. Door deze herziening laat de Vlaamse overheid zien dat gegronde bezwaren die eerder gemaakt werden, niet van toepassing zijn wanneer ze niet passen in de eigen visie van de Vlaamse overheid. De bezwaren waren na de eerste versie van het RSV ernstig genoeg om wijzigingen aan te brengen en Beringen niet meer op te nemen bij de stedelijke gebieden. Zodra de verdere rekensom wordt gemaakt van taakstellingen wordt besloten Beringen opnieuw op te nemen bij de stedelijke gebieden. Bij verdere uitleg omtrent de taakstellingen wordt het antwoord gegeven dat er geen vaste cijfers worden vooropgesteld. Hier blijkt nog maar eens het tegendeel: wanneer aan de cijfers wordt geraakt, kan alles worden aangepast. Aangezien de herziening de aanpassing van Beringen opneemt, acht Balen het noodzakelijk dat de eerder gemaakte bezwaren worden weerlegd. Indien de motivering niet grondig genoeg is, kan een Vlaamse overheid alles aanpassen wat na een openbaar onderzoek diende te worden gewijzigd door later een herziening toe te passen. De motivering waarom Beringen wel op te nemen is, is uiteindelijk zwak. In het ruimtelijk structuurplan Limburg is Beringen niet geselecteerd als stedelijk gebied. Nochtans is het structuurplan Limburg zeer recentelijk goedgekeurd. In de herziening wordt nu voor Beringen afgestapt van de selectiecriteria die eerder werden opgemaakt in het RSV. Nochtans wordt geen melding gemaakt van enige wijziging aan de selectiecriteria.

c. Tabel 6 uit deel II "op te nemen oppervlakte" bedrijventerreinen is de gemeente niet gekend. Betreft het hier tabel 5: ruimtebalans?

d. Voor wat betreft de oppervlakte van de industrieterreinen worden cijfers doorgegeven die strikt theoretisch zijn. Op theoretische basis worden ook de verdelingen in de provincies en de gemeenten verdeeld. In feite zijn dat zaken die een grondige studie nodig hebben en die onmogelijk voorafgaand kunnen worden vastgesteld hoe de verdeling wordt gemaakt. Toch blijft men vasthouden aan de theoretische benadering.

e. In de beknopte toelichting staan verschillende data vermeld omtrent het openbaar onderzoek: op de titelpagina staat van 7 mei tot 4 augustus 2003, bij de inhoud, het woord vooraf en de bladzijde openbaar onderzoek achteraan staat van 4 mei tot 7 augustus 2003. Deze toelichting is tevens op de website te vinden.

In de toelichting wordt geschreven dat de 60/40 verhouding enkel werkt voor het opmaken of wijzigen van bestemmingsplannen. Nergens in de officiële teksten is dergelijke uitspraak te vinden. Volgens de officiële tekst is dit dus niet van toepassing. De vraag blijft nog steeds of het praktisch haalbaar is en hoe de uitvoering gaat worden aangepakt? In een latere fase zal de burger de rechten en plichten ondervinden. De vraag blijft echter: hoe?

a. *Vlacoro wijst erop dat, met toepassing van artikel 18 van het decreet Ruimtelijke Ordening, in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen inzake wonen en werken, taakstellingen voor gemeenten kunnen worden opgenomen.*

b. Vlacoro heeft geen bezwaren tegen de opname van Beringen als kleinstedelijk gebied. Wel blijft de commissie van oordeel dat de heropname van Beringen als kleinstedelijk gebied op inhoudelijk vlak beter had kunnen verantwoord worden. De huidige verantwoording wekt de indruk dat het hier gaat om een loutere aanpassing om 'de rekening te doen kloppen'.

c. Tabel 6 bevindt zich op blz. 454 van het RSV.

d. Vlacoro wijst erop dat een grondige evaluatie van het RSV in het vooruitzicht is gesteld in het kader van RSV-bis.

e. Vlacoro wijst erop dat het onderzoek liep van 7 mei tot 4 augustus 2003 en dat in de beknopte toelichting op blz. 17 vermeld staat dat wie adviezen, opmerkingen of bezwaren wil formuleren dit kan doen tot uiterlijk 4 augustus 2003, wat de correcte datum is.

De 60/40-verhouding is inderdaad een verhouding die doorwerkt op planningsniveau en niet op het niveau van het vergunningenbeleid.

38. De gemeenteraad van Sint-Katelijne-Waver (26 juni 2003) [A24] brengt volgend advies uit:

- het aanpassen van de ruimteboekhouding inzake bestemmingswijzigingen voor bedrijventerreinen mag niet tot gevolg hebben dat de draagkracht van de gemeente overschreden wordt bij het voorzien van mogelijk nieuwe bedrijventerreinen om te voldoen aan de taakstelling aangezien de gemeente nu reeds zwaar belast is door de op haar grondgebied aanwezige bedrijventerreinen en de aanwezige (zonevreemde) bedrijvigheid;

- de beperkte bijstelling van de implementatie van de zogenaamde 60/40-verhouding voor woningbouw mag niet tot gevolg hebben dat de visie zoals deze is opgebouwd in het definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, moet bijgesteld en aangepast worden aangezien aan de suburbanisatie in het buitengebied juridisch gezien, nu al moeilijk het hoofd te bieden valt. Er mogen voor de gemeente Sint-Katelijne-Waver bijgevolg geen bijkomende mogelijkheden gecreëerd worden om het buitengebied nog zwaarder te belasten met meer woningbouw dan thans voorzien is in het definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Vlacoro merkt op dat het aanpassen van de ruimteboekhouding en de bijstelling van de 60/40-verhouding generieke maatregelen zijn die voor alle Vlaamse gemeenten gelden. Vlacoro wijst erop dat, met toepassing van artikel 18 van het decreet Ruimtelijke Ordening, in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen inzake wonen en werken taakstellingen voor gemeenten kunnen worden opgenomen.

39. De gemeenteraad van Knokke-Heist (26 juni 2003) [A25] stelt het volgende.

De gemeente gaat akkoord inzake de herziening van de verhouding (en met directe consequentie voor de woonquota cf PRS) en consequenties voor regionaal stedelijke gebieden gezien hier de afbakening buiten gemeentegrenzen gebeurt en gezien hier de taakstelling bijzonder hoog ligt.

De gemeente gaat niet akkoord inzake de herziening van de verhouding (en met directe consequentie voor de woonquota cf PRS) en consequenties voor kleinstedelijke gebieden indien de afbakening binnen de gemeentegrenzen gesitueerd is. Dit mede gelet op het feit dat het PRS de percentages voor kleinstedelijke gebieden reeds hoog heeft gelegd (zie PRS informatief gedeelte pagina 128). De vooropgestelde redenering voor herziening gaat hier niet op, de taakstelling is hier niet 'bijzonder' hoog.

De gemeente tekent bezwaar aan tegen deze partiële herziening en directe consequenties voor het PRS i.f.v. een correctie van het cijfermateriaal voor het voorziene aantal woongelegenheden (consequenties op de woonquota zoals voorzien in het PRS) omdat voor Knokke-Heist de taakstelling zoals nu aangegeven in het PRS geen bijzonder strenge opgave inhoudt omdat binnen het stedelijk gebied gedeelte van de gemeente een groter aandeel aan bijkomende woningen moet worden gerealiseerd dan het aandeel aan bestaande woningen dat in 1991 binnen dat deel was gesitueerd'.

De gemeente stelt voor binnen de herziening van het RSV het stedelijk gebied te differentiëren in stedelijke gebieden op Vlaams niveau (regionaal stedelijke gebieden) en stedelijke gebieden op provinciaal niveau (kleinstedelijke gebieden). Knokke-Heist stelt ook voor een uitzondering in te schrijven voor de kleinstedelijke gebieden (voor zover de afbakening gelegen is binnen de gemeentegrenzen) en hierbij de woonquota en minimum percentages zoals aangegeven in PRS te behouden.

Vlacoro merkt op dat de door de gemeente gevraagde differentiatie in stedelijke gebieden en uitzondering voor kleinstedelijke gebieden buiten het bestek van deze herziening valt en nader dient te worden onderzocht in het kader van RSV-bis of RSV II.

40. De gemeenteraad van Heuvelland (2 juli 2003) [A29] verleent ongunstig advies aan het punt 3.2.7. De raad suggereert om de formulering "van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1/1/94" te vervangen door de formulering "van delen van bestaande ambachtelijke of industriële bedrijven, bestaand voor 1/1/94".

Vlacoro verwijst hier naar haar antwoord bij kader 9 (a)

B.3. Opmerkingen van Vlacoro

B.3.1. Procedure

Artikel 22, §3 van het decreet Ruimtelijke Ordening bepaalt dat de regels voor de opmaak van het ruimtelijk structuurplan eveneens van toepassing zijn op de herziening ervan. Het DRO heeft deze regels grotendeels vastgelegd maar inzake de advisering van de door de Vlaamse regering aan te wijzen administraties en instellingen (art. 20 §5) werd nog geen uitvoeringsbesluit genomen. Dit betekent dat bij de voorliggende herziening rekening dient gehouden te worden met het besluit van de Vlaamse regering van 26 november 1996 tot vaststelling van nadere regels voor het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van ruimtelijk structuurplan Vlaanderen. Hoewel dit besluit zijn rechtsgrond vindt in het ondertussen opgeheven artikel 8, §3 van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning, blijven sommige bepalingen ervan kracht. Artikel 200, eerste lid van het decreet Ruimtelijke Ordening bepaalt immers dat de bestaande reglementaire bepalingen die onder het toepassingsgebied van dit decreet vallen en die niet strijdig zijn met dit decreet, van kracht blijven totdat ze worden gewijzigd, opgeheven of vervangen door besluiten genomen ter uitvoering van dit decreet.

Voor Vlacoro is vooral de artikel 5 van het besluit van 26 november 1996 van belang dat bepaalt welke administraties en instellingen hun advies over de voorliggende herziening moeten bezorgen aan Vlacoro. Vlacoro heeft de opmerkingen van deze instanties dan ook opgenomen en behandeld als adviezen en niet als bezwaren.

B.3.2. RSV en bestaande provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen

Zoals door Vlacoro eveneens werd opgemerkt bij het voorontwerp van herziening van het RSV worden met toepassing van artikel 22, §1 van het decreet Ruimtelijke Ordening de bindende bepalingen van de bestaande provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen die strijdig zijn met het nieuw vastgestelde RSV, limitatief opgesomd of omschreven in het nieuw vastgestelde RSV en zijn ze daardoor van rechtswege opgeheven. Het betreft hier zowel provinciale als gemeentelijke structuurplannen. In het voorgelegde ontwerp van herziening werd geen opsomming van strijdige bepalingen toegevoegd. Indien er geen dergelijke strijdige bepalingen voorkomen, zou het passend zijn dit ook aan te geven.

B.4. Besluit

Vlacoro geeft gunstig advies over deze partiële herziening van het RSV.

omdat:

- de voorgestelde wijzigingen een oplossing bieden voor enkele dringende problemen die men ondervindt bij de uitvoering van het RSV inzake de taakstellingen wonen en werken

mits:

- de nu voorgestelde implementatie van de 60/40-verhouding een tijdelijke maatregel is in afwachting van de afbakening van stedelijke gebieden.

maar merkt op dat:

- er een inconsistentie is in het cijfergebruik m.b.t. de toename van bedrijventerreinen (6.964ha versus 7.000 ha).
- er in punt 6. van de bindende bepalingen een verduidelijking nodig is waarin wordt gesteld dat de bestemmingswijzigingen, zoals voorzien in punt 3.2.7 van de gewenste ruimtelijke structuur, niet inbegrepen zijn in de toename van bedrijventerreinen met 7.000 ha
- een nadere motivering is aangewezen omtrent de vertaling van de in de considerans aangehaalde “bestaande vestigingen van bedrijven” naar “ambachtelijke of industriële bedrijven, stedenbouwkundig vergund voor 1/1/0994” in de bijlage
- de Vlaamse regering de adviserende instanties dient aan te wijzen zoals bepaald in het art. 20 §5 van het decreet ruimtelijke ordening
- indien er geen strijdige bepalingen voorkomen in de bestaande provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, het passend zou zijn dit ook aan te geven.

Verleend te Brussel op 14 oktober 2003

De vast secretaris,

De voorzitter,

Lieve Reenaers

Prof. dr. Boudewijn Bouckaert

Bijlage: overzicht van de ingediende adviezen en bezwaarschriften